1116

శ్రీ

శ్రీమతేరామానుజాయనమః

శ్రీమద్రామానుజసిద్ధాంతనిర్ధారకులగు
సకలపూర్వాచార్యులచే
రచియించబడిన సకలరహస్యగ్రంథము లిందుకూడియున్న
ఈరహస్యరత్నాకరమందు
పరమకారుణికులైన పిళ్లలోకాచార్యుల వారు కృపచేసిన

ముముక్షుప్పడి యనునీగ్రంథము

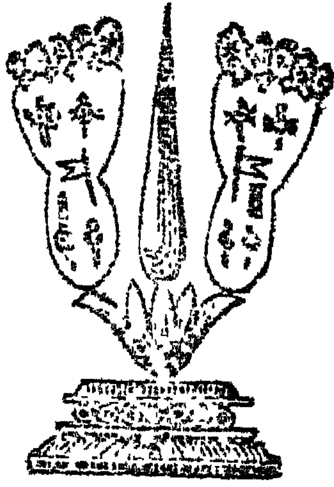
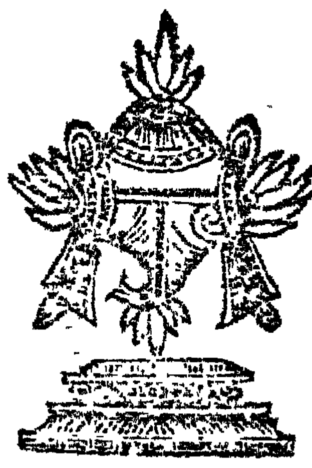
సకలదేశస్థులకు నుపయోగించు నటుల సంస్కృతాంధ్రద్రావిడ భాషల
మాటితోనున్న లేఖనప్రమాదాది దోషములు లేనటుల
విద్వాంసులచే పరిష్కరింపంబడి

శ్రీకృష్ణాగోదావరీ మధ్యదేశమున
శ్రీమదనంతగిరిసన్నిధి వాయవ్యదిశ
సప్తక్రోశప్రమాణ దూరంబునందుండు

కోటమరుపల్లి,
శ్రీ రామానుజ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రించి
ప్రకటింపఁబడియె.

విశ్వావసు సం॥ ఆషాఢ బ॥ ౧౧ శుక్రవారము రోహిణి నక్షత్రమ్.

సన్ ॥ ౧౩౧౪.

శ్రీమతే రామానుజాయనమః

—(*)—

ప్రకటన.

ఈలోకమున రసజ్ఞులగు జనులకు స్వజననీ పితృగుర్వాదులవలె స్వస్థాన వేషభాషలయందభిమానమావశ్యకము, గనుక శ్లో॥ స్వస్థానవేషభాషాభిమతాస్సంతోఽసత్ప్రలుబ్ధధియః । లోకే బహుమన్యంతేవైకృత కావ్యానిచాన్యదపహాయ ॥ అని పూర్వులచే చెప్పబడియున్నది, అనగా స్వదేశ వేషభాషలయందు రసజ్ఞులభిమానము గలవారలై తమతమభాషలలో భాషారూపగ్రంథ రచన తదభ్యాసములను చేయుచు చేయించుచునున్నారము, అయితే శాస్త్రవిహిత సంస్కృత త్యాగదోషము కలుగదాయనిన కలుగదు, అదెట్లనిన తమతమ భాషలయందందరికిని స్వయముగనే ప్రవేశము, రుచియును సులభమగుటచే "నిశ్రేణ్యధిరోహణ" న్యాయమున క్రమముగ మందులకును స్వభాషా సద్గ్రంథాభ్యాసము వలన జ్ఞానముగలిగి సంస్కృతమందు రుచియునుగలిగి దీనికంటె మనము సంస్కృత సద్గ్రంథాభ్యాసము చేసితిమేని వేదాంతతాత్పర్యము చక్కగా తెలియగలదని దానియందాశ నుదయింపచేసుటచే పిల్లవానికి చనుబాలువలె మందబుద్ధులకును రక్షకమైన యర్చావతారమువలెను ఈ భాషా సద్గ్రంథము లత్యంతరక్షకములై సద్ధర్మమునందు రుచి నుదయింపజేసి సంస్కృత విశ్వాస జనకము లగుచున్నవి, గనుకనే పరాంకుశ, పరకాలాది, ఆళ్వారులచేనున్ను తదనుసారులైన మణవాళ మహామునులవరకు నుండు పూర్వాచార్యులచేతనున్ను సంస్కృతభాష నన్నిభాషలకంటె నెక్కువదనియును, సంస్కృతము విడిచి యితర భాషల నభ్యసించుటచే ప్రత్యవాయమనియు ననెడిజ్ఞానము గలిగియుండియు ననేక ద్రావిడభాషా ప్రబంధములను రచియించి శిష్యపరంపరకును నభ్యాసము చేయించిరిగదా, మరియు మణవాళ మహామునులవారు సంస్కృత సన్న్యాసమునే చేసిరని సుప్రసిద్ధమేగదా, వారట్లొనర్చుటకు కారణమునేమనిన మనమందరము సంస్కృతముతో గ్రంథములను రచియించితిమేని మందులగు స్త్రీశూద్రాదులవి నభ్యసించ నశక్యమగుటచే వానియందరుచియే గాక, మనకు గహనములని తలంచి యాగ్రంథములను స్పృశించుట కూడా దుర్లభమనియును కేవల సంస్కృత రసజ్ఞులగు పండితులమాత్రముకే యుపయోగించుననియును, అట్టివానికి మనకంటె పూర్వులచే రచియించిన సంస్కృత గ్రంథములే చాలునని దలంచిగదా, ద్రావిడభాషతో ననేక వేదాంతగ్రంథములను రచియించినది యిదియే కారణము, అట్లురచియించుటచే ననేక సంస్కృత జ్ఞానరహితులగు మందబుద్ధులకును సులభముగా వేదాంత తాత్పర్యము చక్కగా తమకు కలిగి యొరులకు నుపదేశించుచుండుటయే గాక సంస్కృతగ్రంథములగు శ్రుతిస్మృతీతిహాస పురాణములయందత్యంత ప్రతిపత్తిగలిగియుండుట మనకు ప్రత్యక్షమేగదా, ఇదిగాక హిందూస్థాన్ మొదలగు మహాభక్తులు స్వభాషలచే ననేక వేదాంత గ్రంథములను రచియించుటచే తత్తద్దేశస్థులగు వారందరును నాగ్రంథముల నభ్య

సించి అత్యంతభక్తిగలవారును శాస్త్ర విశ్వాసము గలవారును అగుచునున్నారు; తెనుగుభాషయందును, హరి, వాల్మీక్యాది, ఋషులచేతను, అధర్వణాచార్య, నన్నయభట్టాది మహాకవులచేతను, స్వభాషయైన తెనుగుభాషచే మందమతులగు స్త్రీబాల, శూద్రాదులకును సులభముగా జ్ఞానముదయించుటకొరకు ననేక తెనుగు గ్రంథములను, తెనుగు వ్యాకరణములను, తెనుగుచే భారతాది గ్రంథములును రచియించబడినవిగదా అందుచేననేక మందమతులగువారును తెనుగు దేశమునందు భాగవత, భారత, రామాయణాది ఆంధ్రగ్రంథములచే తత్తత్ గ్రంథసార తాత్పర్యమును సులభముగా తెలుసుకొనుచున్నస్థితి సకలజనులకునువిదితమే, మరియు చాణిక్యాది నీతిశాస్త్రతత్వజ్ఞులచేతను స్వ స్వభాషలయందు గ్రంథములను రచియించుట మహోపకారమనియును, నవిఘగవల్లాభ హేతువలగుటచే సంస్కృత త్యాగదోషములేక, శుభ ఫలప్రదములనియును బయలుపరచిరి, గనుకనే యీవిషయమై నంబిళ్లగారు భగవద్విషయము అనగా“ ఈడు ” ప్రవేశమునందు మొటమొదట సకలశిష్టజన పరిగృహీతమైన యీ భాషా గ్రంథాభ్యాసము శృతిస్మృతీతిహాసపురాణాదులయందెట్లు నిషేధించబడెను, అట్లునిషేధించబడిన దానినిశిష్టులెట్లంగీకరించిరి, అని మొదలైన ననేకశంకలను శంకించుకొని భగవత్ప్రీతి పాద్యమే హేతువని మొదలైన ననేకపరిహారముల నుపన్యశించి, భవగద్విషయమైన భాషయేదైనను ఉపాదేయతమమని, నిరూపించిరి నదియంతయు నిచట గ్రంథవిస్తరభయముచె వ్రాయలేదు, అచటనిసంశయము గలవారుచూచుకొనవచ్చును, గనుక నిప్పుడు పూర్వాచార్యులచే ద్రవిడభాషగా రచియింపబడిన ద్రవిడరహస్యములన్నియును, గురూపదేశయోగ్యములగునటులనున్న పేలవముగా నందరుచూచుకొనుటకు నుపయుక్తముకాకుండునటులనున్న వారేరీతిగా రచియించిరో నదేరీతి తెనుగు భాషయందు ప్రతిబింబించబడుచున్నవి, ఇందువలన మన తెనుగు దేశస్థులు ఆ తెనుగు భాషారహస్య గ్రంథములను గురూపదేశద్వారా అభ్యసించినయడల శీఘ్రములో వేదాంతజ్ఞానము కలుగుచున్న ద్రవిడభాషతోనున్న గ్రంథములనే నభ్యసింపచేసెదమని తలంచినయడల వేలలో బుద్ధిమంతులైన యవరికో వకరికే గాని, నందరికిని దేశభాషవలె సరళముగ నభ్యసించ బడదుగదా, స్వభాషచేతనైనయడల సులభముగా గ్రహించబడును, గనుక నీభాషా ప్రతిబింబకరణ దుర్నయమును భాగవతులగు వారు గుణమందే దృష్టిగలవారలై క్షమించవలయునని ప్రార్థన, ఇదిమనదేశమునకు మహోపకారము, అయితే ద్రవిడప్రబంధములను ద్రవిడవేదముగా దలవవలయునని యుండుటచే, అభాషచేతనే యభ్యసించుట ఫలజనకమని తలవకూడదు, వేదమనెడిపేరు కేవల ఆళ్వారులు సాయించిన పాశురరూప నాలాయిరప్రబంధమునకే కలిగియున్నది, గాని పూర్వాచార్యులచే వాక్యరూపమైన ద్రావిడ రహస్యగ్రంథములకు వేదసంజ్ఞ, నెక్కడయును జెప్పబడలేదు అట్లు శిష్టాచారమునులేదు, ఇదిగాక ఉత్తర దేశస్థులకు ద్రవిడప్రబంధము లుపయోగించవనే తలంపుచేతనే గోవర్ధనము రంగాచార్యులవారు ఆద్రవిడ రహస్యములను సంస్కృతముగా ప్రతిబింబించి, వానినుపదేశించి, ననేకులను కృతార్థులనుగా చేశిరిగదా, ఇప్పుడా గ్రంథములచేతనేకదా వారందరును ఉజ్జీవించుచున్నది, గనుక తెనుగు గ్రంథముకదాయని పేలవముగా దలవక ఏభాషయైనను భగవద్విషయమైనవి శ్రేష్టమనితలంచి తనభాషయం దభిమానమునుంచి వీటిని ప్రచురము చేయగలరు, ఇట్లు చేసినయడల మనదేశమునందుండు అనేకమందజనులకును వేదాంత తాత్పర్యము సులభముగా తెలసి మతమందత్యంతాభిమానముకలిగి ఉడయవరుల శిద్ధాంతమును దక్షిణదేశమందుండు సకలజనులవలె ప్రచుర పరచగలరు. * * * * * *

శ్లో ॥ హరికీర్తింవినైవాన్యతు బ్రాహ్మణేననరోత్తమ । భాషా
గానంనగాతవ్యం తస్మాత్పాపంత్వయాకృతం ॥

అని మచ్ఛ్య పురాణ వచనము.

శ్రీ

—(※)—

ముముక్షుప్పడి - రహస్యరత్నాకరము.

(తిరుమంత్ర ప్రకరణమ్.)

పుట.	పఙ్క్తి.	అశుద్ధం.	శుద్ధం.
౨	౧౫	దుఃఖమున్ను	అలాభక్లేశమున్ను
౫	౧౦	భకి	భక్తి
౬	౧౨	రూను	రూపాను
౭	౭	యావి	యాలి
౯	౧	ఇవిట్టి	విట్టు
,,	౧౦	ఆగి	ఆక
౧౦	౧	ప్రభై యుం	ప్రభై యైయుం
,,	,,	మణత్తైయ్యుం	మణత్తైయుం
౧౧	౯	దశ్యమాన	దృశ్యమానత్వాత్
,,	౧౩	దానవతు	దానవత్
౧౨	౧౨	వసునః	వస్తునః
,,	౨౫	ఇతరమును	ఇతరదేవతలను
౧౩	౫	దెత్తిహల్	దెహత్తిల్
,,	౧౫	జాతెత	జాతెతి
౧౪	౧౩	ఉక్తో	ఉక్తా
,,	,,	రత్య్వా	రక్ష్యా
,,	౧౫	తృణో	వృణో
,,	౧౭	ప్యపి	త్యపి
౧౭	౧౧	దాస్య	దాస
౨౦	౯	రత్తాల్	రవిత్తాల్
,,	౧౨	తాని	తె
	౧౭	నత్తాం	సత్తాం
	౨౩	సర్వసంబంధప్రాప్తి	సర్వవిధబంధు

—(ద్వయప్రకరణమ్.)—

౪	౧౪	త్మవిజ్ఞానం	త్మవిస్వజ్ఞానం

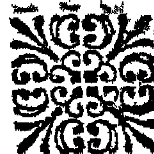
,,	౧౭	సంగతుల	సంగముల
౨౫	౯	శరణ్యా	శరణ్యాః
,,	౧౮	అకించన్య	ఆకించన్య
,,	౨౦	ఆవశ్యా	అవశ్యా
,,	౨౭	అకిచన్య	ఆకించన్య
౨౬	౧	న్జిరువడి	న్త్రిరువడి
౨౮	౧౧	తంత్రోక్త్యై	తంత్యై
౨౯	౧౯	చరమ	చరమా
,,	౨౮	ర్త్ని	ర్త్రియును
౩౧	౨౨	న్మోక్షం	న్మోక్షమ
౩౨	౩	పలకాల్	పలకాలుమ్
౩౩	౧౪	త్రోక్తంవిశద	త్రోక్తంప్రాప్యంవిశద
౩౪	౨౧	చూపు	తాత్పర్యం

—(చరమశ్లోకప్రకరణమ్.)—

౪౦	౧౨	కుర్వీత్య	కుర్వీత్య
,,	౨౫	తోవ	త్రోవ
౪౧	౧౧	తవ్యోపయుక్తగుణ	తవగుణ
,,	౨౨	లను	లును
౪౩	౧౦	త్వమేవచా	తమేవచా
,,	౧౫	సచ	అథవాసచ
,,	౧౬	అర్థమము	అర్థమును
,,	౨౦	వమును	వము
౪౭	౨౧	క్రిందవున్న	వీషుక్రిందవున్న
౫౦	౧౩	త్వాం	త్వం

శుద్ధాశుద్ధ పత్రిక సమాప్తము.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

ముముక్షుప్పడి - రహస్యత్రయమ్.

తనియన్ గళ్.

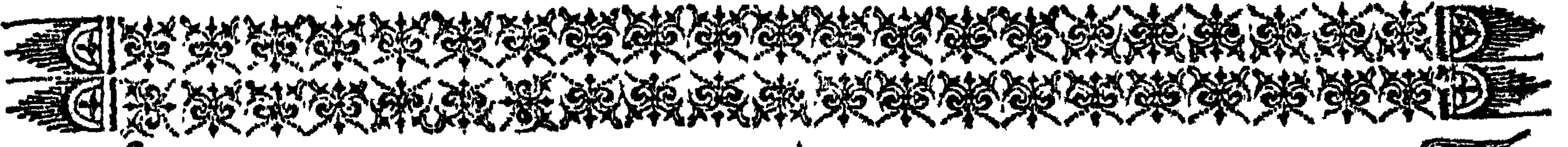
శ్రీశైలేశదయాపాత్రం ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవమ్ యతీంద్రప్రవణం వందే రమ్యజామాతరం మునిమ్॥౧॥ రమ్యజామాతృయోగీంద్రపాదరేఖామయం సదా। తదాయత్తాత్మసత్తాదిం రామానుజమునిం భజే॥౨॥ లక్ష్మీనాథసమారంభాం నాథయామునమధ్యమామ్। అస్మదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరంపరామ్॥౩॥ యో నిత్యమచ్యుతపదాంబుజయుగ్మరుక్మవ్యామోహతస్తదితరాణి తృణాయ మేనే। అస్మద్గురోర్భగవతోऽస్య దయైకసింధోః రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే॥౪॥ మాతా పితా యువతయస్తనయా విభూతిస్సర్వం యదేవ నియమేన మదన్వయానామ్। ఆద్యస్య నః కులపతేర్వకుళాభిరామం శ్రీమత్తదంఘ్రియుగళం ప్రణమామి మూర్ధ్నా॥౫॥ భూతం సరశ్చ మహదాహ్వయభట్టనాథశ్రీభక్తిసారకులశేఖరయోగివాహాన్। భక్తాంఘ్రిరేణుపరకాలయతీంద్రమిశ్రాన్ శ్రీమత్పరాంకుశమునిం ప్రణతోऽస్మి నిత్యం॥౬॥ లోకాచార్యాయ గురవే కృష్ణపాదస్య సూనవే। సంసారభోగిసందష్టజీవజీవాతవే నమః॥౭॥ లోకగురుం గురుభిస్సహ పూర్వైః కూరకులోత్తమదాసముదారమ్। శ్రీనగపత్యభిరామవరేశౌ దీప్రశయం వరయోగినమీడే॥౮॥

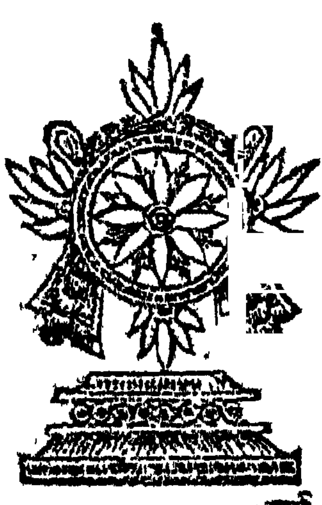
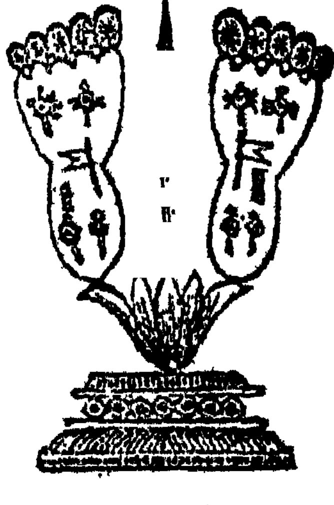
✻

కోదిలుల కాశరియన్ కూరకులోత్తమ తాదర్,
తీదిల్ తిరుమలై యాఴ్వార్ శెఴున్గుర వైమణవాళ్,
ఓదఱియపుకఴ్ తిరువావుడైయపిరాన్ తాదరుడన్,
పోదమణవాళముని పొన్నడిగళ్ పోత్తువనే॥
వాఴియులగాశరియన్ వాఴియవన్ మన్నుకులమ్,
వాఴిముడుమ్బైయెన్నుమ్ మానగరమ్ వాఴి,
మగఴ్జూఴ్న్దవేరిన్ బమ్మాళ్ గుమిగునల్లార్,
ఇనఴ్జూఴ్న్దిరుకుమిరుప్పు॥
ఓమ ముడుంబై యులకాశరియనరుళ్,
ఏదుమరవాదవెంబెరుమాన్సీతి,
వఴువాచ్చిఉనల్లూర్ మామత్తైయోన్ పాతం,
తొఴువార్కళ్ వారాతుయర్॥

పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడిగళే శరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

రహస్యరత్నాకరం

ముముక్షుప్పడి మూలమ్

౧॥ ముముక్షువుక్కు అఱియవేణ్డుమ్ రహస్యం మూన్ఱు.

౨॥ అదిల్ ప్రథమరహస్యం తిరుమంత్రం. (మనస్సిక్కవేణుమ్.

౩॥ తిరుమంత్రత్తినుడైయ *శీర్మైక్కు †పోరుమ్బడి, ప్రేమత్తోడే పేణియ

౪॥ మన్త్రత్తిలుమ్, మన్త్రత్తుక్కుళ్ళీడాన వస్తువిలుం, మంత్రప్రదనాన ఆ
చార్యన్ పక్కలిలుమ్ ప్రేమమ్ కనక్క ఉణ్డానాల్, కార్యకరమావదు.

౧॥ ముముక్షోర్జ్ఞాతవ్యాని రహస్యాని త్రీణి.

౨॥ తత్ర ప్రథమరహస్యం శ్రీమంత్రః.

౩॥ శ్రీమంత్రస్య యావద్వైభవపర్యాప్తి ప్రేమ్ణాఽదృత్యానుసంధానం కార్యం

౪॥ మంత్రే మంత్రాంతర్గతవస్తుని మంత్రప్రదాచార్యే చ ప్రేమాధిక్యమస్తి చే
త్ కార్యకరో భవతి.

౧॥ ముముక్షువునకు ఎరుంగవలసిన రహస్యములు మూడు.

౨॥ అందు ప్రథమరహస్యము తిరుమంత్రము. (ధించవలయును.

౩॥ తిరుమంత్రముయొక్క *సంపదకు † చాలునట్లు ప్రేమతో కాపాడి అనుసం

౪॥ మంత్రమునందును మంత్రమునకంతర్గతమైనవస్తువయందును మంత్రప్ర
దులైన ఆచార్యుల పట్లను ప్రేమము ఘనముగా నుండెనేని కార్యకరమగును.

---

* శీర్=సంపత్తు అనగా గౌరవము †తగునటుల

మూ. సంసారికళ్-తంగళైయుమ్, ఈశ్వరనైయుమ్ మఱందు, ఈశ్వరకైంకర్యత్తై యుమిழந்దు, ఇழందోమెన్గిఱ విழுఅవుమిన్ఱిక్కే- సంసారమాకిఱ పెరుఙ్గడలిలే విழுందు నోవుపడ, సర్వేశ్వరన్ తన్ కృపయాలే ఇవర్కళ్ తన్నై యఱిందు కరైమరం శేరుంబడి తానే శిష్యనుమాయ్ ఆచార్యనుమాయ్ నిన్ఱు, తిరుమంత్రత్తై వెళియిట్టరుళినాన్.

వ్యా. శిష్యనాయ్ నిన్నదు-శిష్యనిరుక్కుమిరుప్పు నాట్టారఱియామైయాలే, అత్తై యఱివిక్కైక్కాక.

మూ. సంసారిణ-ఆత్మానం, ఈశ్వరంచ, విస్మృత్య, ఈశ్వరకైంకర్యప్రచ్యుతాః ప్రచ్యుతా ఇతిక్లేశేనాపివినా, సంసారరూపమహాసముద్రే పతిత్వా, దుఃఖితాస్తంతి, ఇతి సర్వేశ్వరః స్వకృపయా, ఏతే స్వజ్ఞానేన తీరం యథా ప్రాప్నుయుస్తథా, స్వయమేవ శిష్య ఆచార్యశ్చ సన్ శ్రీమంత్రం ప్రకాశయామాస.

వ్యా. శిష్యతయా స్థితిః-శిష్యస్థితేర్లోకైరజ్ఞాతత్వాత్ తాం జ్ఞాపయితుం.

మూ. సంసారులు-తమను న్ను, ఈశ్వరునిన్ని, మరచి, ఈశ్వరకైంకర్యమునున్న, పోగొట్టుకొని, పోగొట్టుకొంటిమనెడి దుఃఖమున్ను లేక, సంసారమనెడి మహాసముద్రమునంబడి బాధపడుచుండగా, సర్వేశ్వరుడు తనకృపచేతను వీరలు తన నెరింగి§ గట్టుఓడ చేరునటుల, తానే శిష్యుడును ఆచార్యులును అయి నిలచి, తిరుమంత్రమును బయలుపరచెను.

వ్యా. శిష్యుడై నిలచినది శిష్యుడుండునికిని లోకులెరుగనందుచే దాని నెరింగించుకొరకు.

---

§ కరమైమర-శేరుంబడి (అథవా) కరై యానమరం కరైమరం

§ ఓడ గట్టును చేరునటుల (లేక) గట్టురూపమయిన ఓడ గట్టుఓడ యని అర్థమయి, విష్ణుపోత మనినటుల, ఈగట్టును ఆగట్టును వ్యాపించిన ఓడ యనుట, అనగా పారధిన తెననుట.

౭ సకలశాస్త్రజ్గళాల్ పిరకుం జ్ఞానం స్వయమార్జితంబోలె, తిరుమ
న్త్రత్తాలె పిరకుం జ్ఞానం పైతృకధనంబోలె.

౮ భగవన్మంత్రజ్గళ్ తాననేకజ్గళ్.

౯ అవై తాన్ వ్యాపకజ్గళెన్ఱు మవ్యాపకజ్గళెన్ఱు మిరండువర్గమ్.

౧౦ అవ్యాపకజ్గళిల్ వ్యాపకజ్గళ్ మూన్ఱుమ్ శ్రేష్ఠజ్గళ్.

౧౧ ఇవై మూన్ఱిలుం వైత్తుక్కొండు పెరియతిరుమంత్రం ప్రధానం.

౧౨ మత్తైయవై యిరండుకుం మశిష్ట పరిగ్రహము మపూర్తియు ముండు.

౧౩ ఇత్తై వేదంగళుమ్, ఋషికళుమ్, ఆళ్వార్కళుమ్, ఆచార్యర్కళు
మ్, విరుంబినార్కళ్.

---

౭ సకలశాస్త్రోత్పన్నమానం జ్ఞానం స్వయమార్జితధనవత్, శ్రీమంత్రే
ణోత్పద్యమానం జ్ఞానం పైతృకధనవత్.

౮ భగవన్మంత్రా అనేకే.

౯ తే వ్యాపకా అవ్యాపకాశ్చేతి ద్వివిధాః.

౧౦ అవ్యాపకాపేక్షయా వ్యాపకాస్త్రయ శ్రేష్ఠాః.

౧౧ తేషాం త్రయాణాం మధ్యే మహామంత్రో మంత్రః ప్రధానభూతః.

౧౨ అన్యయోరశిష్టపరిగ్రహ ఇత్యపూర్తిశ్చాస్తి.

౧౩ ఇమం వేదా ఋషయః సూరయశ్చాచార్యాశ్చ ప్రత్యపాదయన్.

---

౭ సకలశాస్త్రములచేత నుదయించెడి జ్ఞానము స్వయమార్జితమువలె,
తిరుమంత్రముచేత నుదయించెడి జ్ఞానము పైతృకధనమువలె.

౮ భగవన్మంత్రములైతె యనేకములు. (లు.

౯ అవి యైతె వ్యాపకములనియును అవ్యాపకములనియును రెండువర్గము

౧౦ అవ్యాపకములకంటె వ్యాపకములుమూడును శ్రేష్ఠములు.

౧౧ ఈమూటిలో పలనున్న పెరియతిరుమంత్రము ప్రధానము.

౧౨ తక్కిన ఆరెంటికిని అశిష్టపరిగ్రహమును అపూర్తియునుండును. (రి.

౧౩ దీనిని వేదములును ఋషులును, ఆళ్వార్లును, ఆచార్యులును, ఆదరించి

౧౪ వాచ్యప్రభావమ్బోలన్ఱు వాచకప్రభావమ్.

౧౫ అవన్ దూరస్థనానాలు మిఙ్గుకిట్టినిన్నుతవుమ్.

౧౬ ద్రౌపదిక్కాఱ్ఱిత్తే పుడవై† శురన్దదు తిరునామమిఱే.

౧౭ శొల్లుమ్క్రమ మొఴియచ్చొన్నాలుమ్ తన్ స్వరూపం కెడదనిల్లాతు.

౧౮ ఇతు తాన్ "‡కులన్దరుమ్" ఎన్గిఱపడియే సర్వాపేక్షితఙ్గళైయుమ్ కొడుక్కుమ్.

౧౯ ఐశ్వర్య కైవల్య భగవల్లాభఙ్గళై యాశైప్పట్టవర్కళుక్కవత్తైక్కొడుక్కుమ్.

---

౧౪ వాచ్యప్రభావవన్నభవతి వాచకప్రభావః.

౧౫ తస్మిన్ దూరస్థేసత్యయం సమీపస్థ ఉపకరోతి.

౧౬ ద్రౌపద్యా ఆపది నామైహివస్త్రవర్ధకం.

౧౭ యథానుసంధానవిధానమననుసంధానేపిస్వస్వరూపాన్నచ్యవతే.

౧౮ అయంచ "కులందదాతి" ఇత్యాద్యుక్త ప్రకారేణసర్వాపేక్షితదో భవతి.

౧౯ ఐశ్వర్యకైవల్యభగవల్లాభకామేభ్యస్తాన్ దదాతి.

---

౧౪ వాచ్యప్రభావమువంటిది కాదు వాచకప్రభావము.

౧౫ అతడుదూరస్థుడైననుఇది సమీపించియుండియుపకరించును. (ద్రా.

౧౬ ద్రౌపతికిఆపదయందువస్త్రములను† నూరించియిచ్చినది తిరునామమే-(చ్చును

౧౭ అనుసంధించెడిక్రమములేకయనుసంధించినను తనస్వరూపము చెడుటులనిలవదు.

౧౮ ఇది "‡కులందరుమ్" అని చెప్పినప్రకారము సర్వాపేక్షితముల

౧౯ ఐశ్వర్యకైవల్యభగవల్లాభములనాశించువారలకు వానినియిచ్చును.

---

† శురన్దదు=శురక్కై=అనగా ఊరుట, వృద్ధిగొనుట.

‡ కులమునిచ్చును. తి-మొ-౧-౧-౯.

౨౦ కర్మజ్ఞానభక్తి కళిలేయిఴిందవర్ కళుక్కు విరోధియైపోక్కి యవత్తైత్తైకట్టికొడుక్కుమ్.

౨౧ ప్రపత్తియిలేయిఴిందవర్ కళుక్కు స్వరూపజ్ఞానత్తైప్పిఱప్పిత్తు కాలక్షేపత్తుక్కుమ్, భోగత్తుక్కుం, హేతువాయిరుక్కుం.

౨౨ "మత్తెల్లామ్బేశిలుమ్" ౧॥ ఎన్నిఅపడియే యఱియవేణ్డుమర్థ ఙ్గళెల్లామిత్తుక్కుళ్ళేయుణ్డు.

౨౩ అత్తావతజ్ఞర్థమ్.

౨౪ పూర్వాచార్యకళ్ ఇతిలర్థమఱివతఱ్కు మున్బుతంగళైప్పిఱన్దార్ కళాకనినైత్తిరార్కళ్.

---

౨౦ కర్మజ్ఞానభక్తిషునివిష్టానామ్ విరోధినం సవర్త్యతాస్స్వరూపయతి.

౨౧ ప్రపత్తౌప్రవిష్టానామ్, స్వరూపజ్ఞానముత్పాద్య కాలక్షేపస్య భోగస్య చ హేతుర్భవతి. (ర్త్యంతే.

౨౨ "అన్యత్సర్వం వదతీ" ౧॥ త్యుక్తప్రకారేణజ్ఞాతవ్యాస్సర్వేప్యర్థా అస్మిన్

౨౩ తేచ పంచవిధాః. తే.

౨౪ పూర్వాచార్యా ఏతదర్థజ్ఞానాత్పూర్వమాత్మన ఉత్పన్నాననుసంధధ

---

౨౦ కర్మజ్ఞానభక్తులలో దిగినవారలకు విరోధిని పోగొట్టి వానినిక్రతలకట్టియిచ్చును. (మునకు భోగమునకు ను హేతువైయుండును.

౨౧ ప్రపత్తియందుదిగినవారలకు స్వరూపజ్ఞానముదయింపజేసి కాలక్షేప

౨౨ "మత్తెల్లామ్బేశిలుమ్" ౧॥ అని చెప్పినప్రకారమెఱుఁగవలసినఅర్థముల న్నియునిందులో నుండును.

౨౩ అవి యైదుగున విధర్థములు.

౨౪ పూర్వాచార్యులీయర్థము నెఱుగక మునుపుదమనుదయించినవారిని గా దలచియుండకపోవుచుండిరి.

---

౧ మిగిలినఅర్థములనన్నిటిని చెప్పినను. తి-మొ-వా-౧౦. ౩. శ్రీవచనభూర్చి.

౨౫ ఇతి అర్థజ్ఞానత్తిల్ అన్వయిప్పు. "పిఱన్దపిన్నై అన్ఱిలే",౧। ఎన్గిఱపడియే ఇ త్తైయొళిన్దియవేఱొన్ఱాల్ కాలక్షేపం పణ్ణక్కడవోమ్ యతియార్ కళ్.

౨౬ వాచకత్తిల్-కాట్టిల్ వాచ్యత్తిలే యూన్ఱి ఇరుక్కుమడి ఈశ్వనే యు పాయోపేయమెన్ఱు నినైత్తిరుక్కై-

౨౭ ఇతుతన్నిల్ చొల్లుకిఱ అర్థమ్,స్వరూపముమ్,స్వరూపానురూపమాన ప్రాప్యముమ్.స్వరూపముమ్,ఉపాయముమ్,ఫలమెన్ఱు మూన్ఱు. (మ్

౨౮ ఫలమిరుక్కుమ్పడి ప్రమేయశేఖరత్తిలుమ్ అర్చిరాదిగతియిలుమ్ చొన్నోమ్

౨౯ ఇతు ఎట్టుత్తిరువక్షర మాయ్ మూన్ఱు పదమాయిరుక్కుమ్

---

౨౫ ఏతదర్థజ్ఞానోత్పత్త్యనన్తరం "ఉత్పత్తేః పశ్చాన్నపిస్వరామీ" ౧॥ ఇత్యుక్తప్ర కారేణానేన వినాన్యేన కాలం నక్షిపన్తి.

౨౬ వాచకాద్వాచ్యేత్రధాయా హేతురీశ్వర ఏవో పాయోపేయావితిస్థితి-

౨౭ ఏతత్ప్రతిపాద్యోఽర్థః స్వరూపమ్, స్వరూపానురూపమ్ ప్రాప్యంచ. స రూపముపాయః, ఫలంచేతివా.

౨౮ ఫలప్రకారః ప్రమేయశేఖరే, అర్చిరాదిగత్యాంచోక్తః.

౨౯ అయంచాష్టాక్షర స్త్రిపదః.

---

౨౫ ఇందర్థజ్ఞానముదయించిన వెనుక "పిఱదపిన్నై అన్ఱిలే" ౧॥ అని చెప్పిన ప్ర కారము, దీనిని విడిచి వేఱొక దానిచె కాలక్షేపము చేసిఎరుగక వారుం

౨౬ వాచకమునకంటెవాచ్యమునందు పూనిక చేసుటకు మూల ముఈశ్ రుడే ఉపాయోపేయమని దలచియుండుట.

౨౭ ఇందు చెప్పబడెడిఅర్థము=స్వరూపము, స్వరూపానురూపమైనప్రా ప్యము.స్వరూపము, ఉపాయము,ఫలము, అనియుననగును.

౨౮ ఫలముండుప్రకారమును ప్రమేయ శేఖరమునందును అర్చిరాది గ దుచఁజెప్పితిమి. (--

౨౯ ఇది యెనిమిది తిరువక్షరములుగలదై మూడుపదములుగలదైయు

౧॥ ఉదయించిన వెనుక మంవకపోవుచున్నాను. తి-చ-ష-౬౮.

౩౦ మూన్ను పదముమ్మూన్నర్థత్తైచ్చొల్లికిరదు.
౩౧ అతావతు శేషత్వముమ్పారతంత్ర్యముమ్కైంకర్యముమ్.
౩౨ ఇతిల్ ముతల్ పదమ్ప్రణవమ్.
౩౩ ఇతు (అ) ఏను ౘమ్, (ఉ) ఎన్నుమ్, (మ) ఎన్ఌమ్, మూన్నుతిరువక్షరమ్.
౩౪ మూన్ను శొఱ్ఱైయులేతలైనిత్తైత్తుకాట్టెందువెణ్ణెయ్తిరట్టివాఱ్పోలే మూన్నువేదత్తిలుమ్మూన్నక్షరత్తైయుమెడుత్తతు.
౩౫ ఆకైయాలితుసకలవేదసారమ్.
౩౬ ఇదిలకారమ్ సకలశబ్దతుక్కుమ్ కారణమాయ్ నారాయణపదత్తుక్కుసంగ్రహమాయిరుక్కైయాలేసకలజగత్తుక్కుమ్కారణమాయ్సర్వరక్షకనానఎంబెరుమానైచ్చొల్లుగిఱదు.

౩౦ పదత్రయంచార్థత్రయమాహ.
౩౧ తచ్చ శేషత్వమ్, పారతంత్ర్యం, కైంకర్యంచ.
౩౨ తత్రప్రథమపదమ్ప్రణవః.
౩౩ అత్ర (అ) ఇతి (ఉ) ఇతి (మ్) ఇతిచత్రీణ్యక్షరాణి
౩౪ పాత్రత్రయేదధిపూరయిత్వా మథిత్వానవనీతోద్ధారవత్ త్రిభ్యోవేదే
౩౫ అతోఽయమ్, సకలవేదసారః. (భ్యస్త్రీణ్యక్షరాణ్యుద్ధృతాని.
౩౬ తత్రాకారఃసకలశబ్దమూలత్వాన్నారాయణపదసంగ్రహత్వాచ్చ, సకలజగత్కారణంసర్వరక్షకంనారాయణమాహ.

౩౦ మూడుపదములు మూడర్థములును జెప్పును.
౩౧ అవియగునవి శేషత్వమును, పారతంత్ర్యమును, కైంకర్యమును.
౩౨ ఇందుమొదటిపదముప్రణవము. (లుకలది
౩౩ ఇది (అ) అనియును (ఉ) అనియును (మ) అనియును మూడు తిరువక్షరము
౩౪ మూడుపాత్రలయందుపెరుగుపూరించితఱచి వెన్నను ముద్దచేసినటుల మూడువేదములవల్లనుంచిన్ని మూడక్షరములనుఎత్తినది. ÷
౩౫ అగుటచేతనిదిసకలవేదసారము,
౩౬ ఇందుఅకారము=సకలశబ్దమునకును కారణమై నారాయణపదమునకు సంగ్రహమైయుండుటచేసకలజగత్తుకును కారణమైసర్వరక్షకుడైనఎంబెరుమానును జెప్పుచున్నది.

÷ మూడక్షరములనెత్తిన దెట్లనిన-మూడువేదములనుంచి, మూడుపాత్రలత
[illegible]

౩౭ రక్షైక్కు-యావదు విరోధియైప్పోక్కై-యుమ్, అపేక్షిత త్తైకొడు
౩౮ ఇవై యిరండుమ్ చేతనర్ నిన్న నిన్నవళవృ క్కి డాయిరుక్కు మ్ [క్కై-యుమ్
౩౯ సంసారిగళుక్కు విరోధి-శత్రుపీడాదిగళ్, అపేక్షితమన్నపానాదిగళ్
ముముక్షుక్కళుక్కు విరోధి; సంసారసమ్బంధమ్, అపేక్షితమ్ పరపదప్రాప్తి; ముక్తర్కుమ్ నిత్యర్కుమ్ విరోధి-కైంకర్యహాని, అపేక్షి-
మ్ కైంకర్యవృద్ధి. [త్రిలేశాన్నోమ్,
౪౦ ఈశ్వర నైయొళిందవర్ గళ్ రక్షకరల్ల రెన్నుమిడమ్ ప్రపన్నపరిత్రాణ
౪౧ రక్షికు మ్బోదు పిరాట్టిసన్నిధి వేండు గైయాలే, ఇది లే శ్రీసంబంధ మనుసంధేయమ్, ¶ ("ఇత్తైయుం కలకిల్నే",)

౩౭ రక్షకత్వమ్నామ, విరోధినివర్తకత్వమపేక్షితప్రదత్వంచ.
౩౮ ఏతదుభయంతత్తచ్చేతనానురూపం.
౩౯ సంసారిణాం విరోధి-శత్రుపీడాది, అపేక్షితమన్నపానాది; ముముక్షూణాం విరోధీ; సంసారసంబంధః, అపేక్షితా పరమపదప్రాప్తిః; ముక్తానాం నిత్యానాంచ విరోధినీ-కైంకర్యహానిః, అపేక్షితా కైంకర్యవృద్ధిః.
౪౦ ఈశ్వరవ్యతిరిక్తానామరక్షకత్వం ప్రపన్నపరిత్రాణఉక్తం.
౪౧ రక్షణకాలే శ్రీసంబంధస్యాపేక్షితత్వాదత్ర శ్రీసంబంధోఽనుసంధేయః ("క్షణమపివియుక్తానభవతి,,.)

౩౭ రక్షించుటయగునది విరోధినిపోగొట్టుట యును పేక్షితమునిచ్చుటయును
౩౮ ఇవి రెండును చేతనులు ఉన్న ఉన్న ప్రకారమునకు దగియుండును.
౩౯ సంసారులకు విరోధి-శత్రుపీడాదులు, అపేక్షితమన్నపానాదులు; ముముక్షువులకు విరోధి- సంసారసంబంధము అపేక్షితము పరమపదప్రాప్తి; ముక్తులకును, నిత్యులకును, విరోధి-కైంకర్యహాని; అపేక్షితము కైం-కర్యవృద్ధి. [ణమునం జెప్పితి-
౪౦ ఈశ్వరుని తప్పనితరులు రక్షకులు కారనెడి యంశమును ప్రపన్నపరి
౪౧ రక్షించునపుడు పిరాట్టిసన్నిధి అపేక్షితము గుటచేత నిందు శ్రీసంబంధ మనుసంధేయము. ¶ ("ఇత్తైయుమకలకిల్నే")

¶ ఈకుండలిత వాక్యము కొన్ని త్రికోశములో మాత్రముఉన్నది.

క్షణకాలము న్నా యెడబాయ లేను.

౪౨ అత్రభగవత్సేనాపతిమిశ్రర్ వాక్యమ్. (అవన్మార్ పుఱవిట్టిప్పిరియుమ్ ఇ
వ్వక్షరమ్ విట్టుప్పిరివదు).

౪౩ భర్తావినుడైయవడుక్కైయైయుమ్ ప్రజైయినుడైయతొట్టిలైయుమ్
విడాదేయిరుక్కుమ్మాతావైప్పోలె ప్రథమచరమపదంగళైవిడా దే
యిరుక్కుమిరుప్పు.

౪౪ శ్రీనందగోపరైయుమ్ కృష్ణనైయుమ్ విడాదయశోదైప్పిరాట్టియైప్పోలే.

౪౫ ఒరువనడిమైకొళ్ళుమ్బోదుగృహిణికెన్నక్కైయవనై యోలై యె
ழుదువదు, ఆగిలుంపణిశెయ్వదుగృహిణిక్కాకే, అదుపోలేనాచ్చి
యార్కుక్కడిమైయాయిరుక్కుంబడి.

౪౬ ఆగిప్పిరిత్తునిలైయిలై.

౪౨ అత్ర భగవత్సేనాపతి మిశ్రవాక్యం(తద్వక్షస్థలంత్యజతి చేదేతదక్షరం
త్యజతి. [మపదేనపరిత్యజతి.

౪౩ భర్తుఃశయ్యాంప్రజాయాః డోలాంచాపరిత్యజంతిమాతేవప్రథమచర

౪౪ శ్రీనందగోపంకృష్ణంచాపరిత్యజంతీయశోదేవ.

౪౫ కేనచిచ్ఛేషవస్తుస్వీకారకాలే, నగృహిణీ నామ్నావిక్రయపత్రంవిలిఖ్య
తే, తథాపి గృహిణ్యాఃఖలుకైంకర్యంక్రియతే తద్వద్వయంశ్రియోదాస

౪౬ తస్మాన్నవిశ్లిష్యస్థితిరస్తి. [భూతాః

౪౨ ౧. అత్రభగవత్సేనాపతిమిశ్రులవాక్యము (వానివక్షస్థలమునువిడిచి
ఎడబాసెనేని ఈఅక్షరమునువిడిచి ఎడబాసునది.)

౪౩ భర్తయొక్కపడుకనున్ను ప్రజయొక్కతొట్లెనున్ను విడవకయుండెడి
మాతవలెనె ప్రథమచరమపదములనువిడవకయుండునునికి.

౪౪ శ్రీనందగోపులనున్ను కృష్ణునిన్ని విడవనియశోదపిరాట్టివలె.

౪౫ ఒకడుదాస్యమునుగొనునపుడుగృహిణికిఅనికాదుగదా! క్రయ పత్ర
మునువ్రాయునది, ఐనను పని చేయునది గృహిణికేకదా, అటువలెమన

౪౬ గనుకనిట్లుఎడబాసిఉనికిలేదు. [ముపిరాట్టికిదాస్యమైయుండురీతి.

౧. ఇచట.

౪౭ ప్రభైయుం, ప్రభావనైయుం, పుష్పత్తైయుం, మణత్తైయుంబోలె+
౪౮ ఆగవిచ్చేర్త్తి ఉద్దేశ్యమాయ్విట్టదు.
౪౯ ఇదిలేచతుర్థి యేఱికిఱ్ట్రైయుం.
౫౦ చతుర్థియేఱినపడి యెన్నెన్నిల్.
౫౧ నారాయణపదత్తుక్కు సంగ్రహమాయిరుక్కైయాలే.
౫౨ ఇత్తాలీశ్వరనుక్కు శేషమెన్నిఱదు.
౫౩ శేషత్వముందుఃఖరూపమాగవన్నో? లోకత్తిల్ కాణానిఱ్కిఱదెన్నిల్.

---

౪౭ యథా ప్రభాయాః ప్రభావతశ్చ, పుష్పస్య పరిమళస్య చ.
౪౮ తస్మాదేతన్మిథునముద్దేశ్యమభూత్.
౪౯ అత్ర చతుర్థీప్రాప్త్యాలుప్యతే.
౫౦ చతుర్థీప్రాప్తిః కథమితి చేత్.
౫౧ నారాయణపదసంగ్రహత్వాత్.
౫౨ అనయేశ్వర శేష ఇత్యుచ్యతే.
౫౩ శేషత్వం దుఃఖాత్మకం హి లోకేదృశ్యత ఇతి చేత్ తన్నియమో నాస్తి, అభిమతవిషయే శేషత్వస్యసుఖరూపతయా దృశ్యమానత్వాత్.

---

౪౭ ప్రభను, ప్రభావంతునిన్ని, పుష్పమును పుష్పపరిమళమునున్నువలె. +
౪౮ గనుకనిట్లు ఈ చేరిక ఉద్దేశ్యమై * విడిచినది.
౪౯ [illegible] చతుర్థి వచ్చిపోవును.
చతుర్థి [illegible] నరితిపెట్టనిన
[illegible]రాయణపదమునకు సంగ్రహమైయుండుటచే.
[illegible]ందు చేతనీశ్వరునకు [illegible]షమనబడును.
శేషత్వము దుఃఖరూపము గాగదా! లోకమునగనుబడినదియనిన, అట్టి
[illegible]మము లేదు ఇష్టవి[illegible]నవిషయామునకు శేషమైయుండడియునికి [illegible]
[illegible]గనుబ[illegible]చే.

+ ప్రభ[illegible]ప్రభావంతుడు, ప్రభావంతునిప్ర[illegible], పు[illegible]మును పరిమళమును
[illegible]మెళము పుష్పమును [illegible] వలెనని అర్థ[illegible] ప్ర[illegible] వంతునకును పుష్పప
మునకును [illegible] మెళమునకును [illegible].
[illegible] ఇవిడి విడిచి అన [illegible] మును [illegible] పట.

౫౪ అన్ననియమమిల్లై, ఉగన్దవిషయత్తుక్కు శేషమాయిరుక్కుమిరుప్పు సుఖమాగకాణ్గైయాలే.

౫౫ అకారత్తిలే కల్యాణగుణంగళై చొల్లుగైయాలే, ఇన్ద శేషత్వముమ్ గుణత్తాలేవన్దదు.

౫౬ శేషత్వమే ఆత్మావుక్కు స్వరూపమ్.

౫౭ శేషత్వమిల్లాదపోదు స్వరూపమిల్లై.

౫౮ ఆత్మాపహారమావదు - స్వతంత్రమెన్నినైక్కై, స్వతంత్రమాన్పోదు ఇల్లైయాయ్విడుమ్.

---

౫౪ తన్నియమో నాస్తి, అభిమతవిషయే శేషత్వస్య సుఖరూపతయా దృశ్యమానత్వాత్.

౫౫ అకారేణ కల్యాణగుణకథనాదిదమ్ శేషత్వం గుణకృతం.

౫౬ శేషత్వమేవాత్మనః స్వరూపం.

౫౭ శేషత్వాభావకాలే స్వరూపమేవ నాస్తి.

౫౮ ఆత్మాపహారో నామ స్వతంత్ర ఇత్యనుసంధానం, స్వాతంత్ర్యదశాయాం తన్నాస్తి.

---

౫౪ అట్టినియమము లేదు, ఇష్టపడిన విషయమునకు శేషమై యుండెడియునికి సుఖము గాగనుబడుటచే.

౫౫ అకారమునందు కల్యాణగుణములను చెప్పుటచేతనీ శేషత్వము న్నగుణము చేత వాగతమైనది.

౫౬ శేషత్వమే ఆత్మను స్వరూపము.

౫౭ శేషత్వము లేనపుడు స్వరూపము లేదు.

౫౮ ఆత్మాపహారమనగునది - స్వతంత్రమనెడి తలపు, స్వతంత్రమగునపుడు లేనిదైవిడుచున్నది.

---

౪౯ స్థానప్రమాణత్తాలే ఉకారమవధారణార్థమ్.
౫౦ ఇత్తాల్ పిఱర్కు శేషమన్నెన్గిఱదు.
౫౧ పెరియపిరాట్టియారుక్కు శేషమెన్గిఱ దెన్నుమ్ శొల్లువర్గళ్.
౫౨ అతిలుమ్ అన్యశేషత్వమ్ కఴిక్కైయే ప్రధానమ్.
౫౩ దేవర్గళుక్కు శేషమాన పురోడాశత్తై నాయ్క్కిడుమాప్పోలే ఈశ్వర శేషమాన ఆత్మవస్తువై సంసారిగళుక్కు శేషమాక్కై.
౫౪ భగవచ్ఛేషత్వత్తిలుమన్యశేషత్వమ్ కఴిక్కైయే ప్రధానమ్.
౫౫ + "మఱన్దుమ్బుఱన్దొழா మాన్దర్" ఎన్గైయాలే.

---

౪౯ స్థానప్రమాణేనోకారోఽవధారణార్థః.
౫౦ అనేనేతరశేషో న భవతీత్యుచ్యతే.
౫౧ మహాలక్ష్మ్యాః శేష ఇత్యుచ్యత ఇత్యపి వదంతి.
౫౨ తతోఽప్యన్యశేషత్వనివృత్తిరేవ ప్రధానం.
౫౩ దేవశేషభూతపురోడాశస్య శునే దానవత్ ఈశ్వరశేషస్యాత్మవస్తునః సంసారిశేషీకరణం.
౫౪ భగవచ్ఛేషత్వాదన్యశేషత్వనివృత్తిరేవ ప్రధానం.
౫౫ + "విస్మృత్యాప్యన్యమశేవమానాః" ఇత్యుక్తత్వాత్.

---

౪౯ స్థానప్రమాణముచేత ఉకారము అవధారణార్థము.
౫౦ ఇందుచేత పరులకు శేషము కాదనబడును.
౫౧ పెరియపిరాట్టియారుకు శేషమనబడుననియును జెప్పుదురు.
౫౨ దానికంటెనన్యశేషత్వమును బోగొట్టుటయే ప్రధానము.
౫౩ దేవతలకు శేషమైన పురోడాశము కుక్కకు పెట్టునటుల ఈశ్వర శేషమైన యాత్మవస్తువను సంసారులకు శేషముగా జేయుట.
౫౪ భగవచ్ఛేషత్వముకంటెను అన్యశేషత్వనివృత్తియే ప్రధానము.
౫౫ + "మఱన్దుమ్బుఱన్దొழா మాన్దర్" అనుటచే

+ మఱచియైనితరములననుసరించనిమనుష్యులు.

౩౬ ఇత్తాల్ తనకు ఉరియనల్లన్ ఎన్గిఱదు.
౩౭ మకారమిఱుపత్తంజామక్షరమాయ్ జ్ఞాన వాచియాయిరుక్కై
౩౮ ఇదు దాస సమష్టి వాచకమ్. [యాలేఆత్మావైచ్చొల్లుకిఱదు,
౩౯ జాత్యేకవచనమ్.
౪౦ ఇత్తాలాత్మా జ్ఞాతావెన్ఱు దేహత్తిల్ వ్యావృత్తి శొల్లిత్తాయ్త్తు.
౪౧ దేహత్తిల్ వ్యావృత్తి తత్వ శేఖరత్తిలే శొన్నోమ్.
౪౨ మణత్తైయుమ్ ఒళియైయుమ్ జొల్లి పువ్వైయుమ్ రత్నత్తైయుమ్ నిరూపిప్పాప్పోలే శేషమెన్ఱాత్మావైయాదరిక్కిఱదు, అల్లాదపోదు + "ఉయిరినాల్ కుఱైవిలమ్" ఎన్గిఱపడియే త్యాజ్యమ్. అదుదోన్ఱ శేషత్వత్తైచ్చొల్లిప్పిన్నైయాత్మావైచ్చొల్లుగిఱదు.

౩౬ అనేనస్వాత్మా ఇతరేభ్యశ్చ నాన్యశేషోభవతీత్యుచ్యతే.
౩౭ మకారః పంచవింశాక్షరో జ్ఞానవాచకశ్చేతస్మాదాత్మానమాహ.
౩౮ అయం సమష్టి వాచకః.
౩౯ జాత్యేకవచనం.
౪౦ అనేనాత్మా జ్ఞాతేతి దేహాద్వ్యావృత్తిరుక్తా భవతి.
౪౧ దేహాద్వ్యావృత్తిం తత్వశేఖరేఽవోచామః.
౪౨ యథా పరిమళేన తేజసా చ పుష్పరత్నే ఆద్రియేతే ఏవం శేషత్వేనాత్మాద్రియతే, అన్యథా "ఆత్మనాఽప్రయోజనం" ఇత్యుక్తప్రకారేణ త్యాజ్యః ఏతద్ జ్ఞాపనాయ శేషత్వముక్త్వాఽఽత్మానమాహ.

౩౬ ఇందుచేదనకు నన్యశేషత్వము లేకపోవుట ఉక్తమగుచున్నది గాదనబడును.
౩౭ మకారము ఇరువదియైదవయక్షరమై జ్ఞానవాచియునై యుండుట చేత
౩౮ ఇది సమష్టివాచకము. [నాత్మను జెప్పుచున్నది.
౩౯ జాత్యేకవచనము.
౪౦ ఇందుచేత నాత్మ జ్ఞాతయని దేహమునకంటె వ్యావృత్తి నిచెప్పినదైనది.
౪౧ దేహమునకంటె వ్యావృత్తి తత్వశేఖరమునం జెప్పితిమి.
౪౨ పరిమళమునున్న కాంతినిన్న గొని పూవునున్న రత్నమును నున్న ఆదరించునట్టుల శేషమని ఆత్మను ఆదరించునది, అట్లుగానపుడు + "ఉయిరినాల్ కుఱైవిలమ్" అని చెప్పినప్రకారము త్యాజ్యము అది దోచుటకు శేషత్వమును జెప్పిన వెనుక నాత్మను జెప్పినది. [ట.

అత్మతోలోపము లేనివారము అనగా నాత్మతో ప్రయోజనము లే విచారమును

౭౩ ఆకప్రణవత్తాల్ "౧కణ్ణపురమొన్రు డైయానుక్కు-డియేనొ
యేనో,, అన్ని అపడియేజీవపరసంబంధంశొల్లిత్తు. [
౭౪ ఇత్తాల్ "తామరైయాళ్ కేళ్వనొరువనై యేనోక్క- ముణ
౭౫ అకారత్తాలుమ్ మకారత్తాలుమ్ రక్షకనైయుమ్ రక్ష్యత్తైయు
చతుర్థియాలుమ్ ఉకారత్తాలుమ్ రక్షణహేతువాన ప్రాప్తియై
త్తైయుమ్ శొల్లిత్తు.
౭౬ ఇనిమేల్ ప్రణవత్తై వివరిక్కి-అదు.
౭౭ ఉకారత్తై వివరిక్కి-అదు నమసు, అకారత్తై వివరిక్కి-అదు నా
దమ్, మకారత్తై వివరిక్కి-అదు చతుర్థి, నారపదమెన్రుమ్ శొల్లువర్

౭౩ ఏవంప్రణవేన "కృష్ణపురైకశరణస్య దాసోహంనాన్యస్యా,
ప్రకారేణ జీవపరసంబంధ ఉక్తః.
౭౪ అనేనచ "కమలాలయానాయకమేకమేవ ప్రాప్తిం జ్ఞానం,.
౭౫ అకారమకారాభ్యాం రక్షకరక్ష్య ఉక్తౌ, చతుర్థ్యా ఉకారేణచ
తుభూతా ప్రాప్తిఃఫలంచోక్తం.
౭౬ మంత్రశేషః ప్రణవం వివృణోతి.
౭౭ ఉకారవివరణం నమః, అకారం వివృణోతి నారాయణపదం,
వృణోతి చతుర్థీ, నారపదమిత్యపి వదంతి.

౭౩ ఇట్లు ప్రణవము చేతను (కణ్ణపురమొను ౨ డైయా ను క్కు-డి
రుక్కిరియేనో) అని చెప్పిన ప్రకారము జీవపరసంబంధమును
౭౪ ఇంతచే (తామరైయాళ్ కేళ్వనొరువనై యేనోక్క ముణర
దాయను.
౭౫ అకారము చేతనున్ను మకారము చేతనున్ను రక్షకుని రక్ష్యు
చెప్పెను, చతుర్థి చేతనున్ను ఉకారము చేతనున్ను రక్షణ
ప్రాప్తియను ఫలమునున్ జెప్పెను.
౭౬ ఇకను ప్రణవమును వివరించుచున్నది.
౭౭ ఉకారమును వివరించుచున్నది నమస్సు అకారమును వివరిం
నారాయణపదము, మకారమును వివరించుచున్నది చతుర్థి, నా
నియును జెప్పెదరు.

౧ కణ్ణపురం మనే ఒక దివ్యదేశము కలవానికి దాసుడను మరియొకరి
పుష్పమందవతరించిన లక్ష్మీనాయకుని నొకని నే మాచునుజ్ఞాన

౭౫ అడ్డైపేవివరియాతొయ్యిళైత్తు, విరోధిపోయనుభవిక్క-వేణ్డుకైయాలే

౭౯ నమస్సు(న) ఎన్నుమ్, (మః)- ఎన్నుమ్, ఇరణ్డుపదమ్.

౮౦ (మః)-ఎన్గిరవిత్తాల్ తనక్కు-రియనెన్గిఅతు. న- ఎన్నుఅత్తైత్తవిర్క్కిఱతు

౮౧ అక(నమః)- ఎన్గిఱవిత్తాల్ తనక్కు-రియనన్నెన్గిఅదు. (దు.)

౮౨ పిఱర్క్కు-రియనానవన్ను తన్ వైలక్షణ్యత్తై కాట్టిమీట్క్కు- లామ్, తనక్కా న్నానన్నుయోగ్యతైయుమ్ కూడవళ్లియతుమ్.

౮౩ ఇత్తాల్ విరోధియైకర్గ్గిక్కిఱ అదు.

౮౪ విరోధి తాన్ మూన్ను.

---

౭౫ అక్రమేణవివరణం విరోధినివర్తనేనాను భవస్యకర్తవ్యత్వాత్.

౭౯ నమః-, నేతి, మః ఇతిపదద్వయం.

౮౦ మః- ఇత్యనేనస్వస్మై ఉపయుక్త ఇత్యుచ్యతే, నేతి తన్నిషిధ్యతే.

౮౧ తథాచ నమ ఇత్యనేన స్వస్మాఉపయుక్తోనభవతీత్యుచ్యతే.

౮౨ ఇతర శేషత్వ దశాయాం స్వవైలక్షణ్యం ప్రదర్శ్యనివర్తయితుంశ క్యః, స్వ శేష త్వేతు తాదృశయోగ్య తాపినశ్యతి-

౮౩ అనేన విరోధీనివర్త్యతే.

౮౪ సచత్రివిధః.

---

౭౫ క్రమమునవివరించకపోవునదివిరోధిపోయి యనుభవించవలసియుం }
౭౯ నమస్సు(న)అనియును(మః)అనియును రెండుపదములుగలది. [మాటచే }

౮౦ (మః)యనెడిదిని చేదనకుపయుక్తుడనబడును,(న) యనిఅదితీసివేయ

౮౧ ఇట్లు(నమః) యనెడిదీని చేదనకుపయుక్తుడుగాడనబడును. [బహుమా

౮౨ పరులకుపయుక్తుడగునపుడుదనవైల క్షణ్యమునుచూపితొలగించనగు నుతనకనౌనపుడుయోగ్యతయును కూడబోవును.

౮౩ ఇందుచేవిరోధిబోగొట్టబడును.

౮౪ విరోధులైతేమూడు.

ల-౫ అదావదు-స్వరూపవిరోధియుమ్, ఉపాయవిరోధియుమ్, ప్రాప్యవిరోధియుమ్.

ల-౬ స్వరూపవిరోధికళ్హి క్కైయావదు "౧యానేనీయెన్ను డైమైయు న్నేయ్," యెన్నిరుక్కై- ఉపాయవిరోధికళ్హిక్కైయావదు "౨కళైవాయ్ దున్బజ్కైయా తాళ్హిణాయ్ క్కైకణ్నాత్తిలేన్," ఎన్నిరుక్కై- ప్రాప్యవిరోధికళ్హిక్కైయావదు "౩మత్తైనజ్గా-మంగళ్ మాత్తు," ఎన్నిరుక్కై

ల-౭ మః-ఎన్నైస్వరూపనాశమ్; నమః-ఎన్నైస్వరూపోజ్జీవనమ్.

ల-౫ -స్వరూపవిరోధ్యుపాయవిరోధీ, ప్రాప్యవిరోధీ చేతి.

ల-౬ స్వరూపవిరోధి నివృత్తిర్ నామ- "౧అహంత్వంమదీయంచ త్వమేతిస్థితిః. ఉపాయవిరోధినివృత్తిర్నామ- "౨దుఃఖంనివర్తయ, మామరక్షకాంతర, రహితోహమితిస్థితిః". ప్రాప్యవిరోధినివృత్తిర్నామ "౩త్వత్సంతోషవ్యతిరిక్తే, అస్మత్ కామనాం నివర్తయేతి, స్థితిః".

ల-౭ మ, ఇతిస్వరూపనాశనం, నమ, ఇతిస్వరూపోజ్జీవనం.

ల-౫ అడియగునది. స్వరూపవిరోధియు ఉపాయవిరోధియు ప్రాప్యవిరోధియు.

ల-౬ స్వరూపవిరోధినిబోగొట్టుటయగునది౧ యానేనీయెన్నుడైమైయుమే, యని యుండుట-ఉపాయవిరోధిని పోగొట్టుటయగునది-"౨కళైవాయ్ తుంబంకళైయాతొళ్హివాయ్ కళైకణ్నాత్తిలేన్" అనియుండుట ప్రాప్యవిరోధినిబోగొట్టుటయగునది-"౩మత్తైనజ్గా మంగళ్ మాత్తు" అనియుండుట.

ల-౭ మః, యనుటస్వరూపనాశము. 'నమః' యనుటస్వరూపోజ్జీవనము.

౧ నే నసిపునాదినిని వేఅనగా నేను నాడియీ రెండునునీకుప్రకారమై శేషమనుట
౨ దుఃఖమునుపోగొట్టుపోగొట్టకపోరతు- తరము లేనివాడను.
౩ కిం సమాకామములనుపోగొట్టుము.

౮౮ ఇదు తాన్ స్వరూప త్రైయుమ్ ఉపాయ త్రైయుమ్ ఫల త్రైయుమ్ కాట్టుం
౮౯ "౧తొలైవిల్లిమఙ్గలన్దొళుమ్" ఎన్గైయాలేస్వరూపమ్ శొల్లిత్తు "౨వేఙ్గడత్తుఱైవార్కు నమః" ఎన్గైయాలె ఉపాయమ్ శొల్లిత్తు "౩అన్దితొళుశ్శొల్" ఎన్గైయాలే ఫలమ్ శొల్లిత్తు.
౯౦ "౪ఉత్తదు మున్నడియార్క్కడిమై" ఎన్గైయాలే ఇదిలే భాగవత శేషత్వ అనుసంధేయమ్. [వర్కళ్
౯౧ ఇదు అకారత్తిలేయన్నుజ్ఞొల్లువర్కళ్, ఉకారత్తిలేయెన్నుజ్ఞొల్లు

౮౮ ఇదం స్వరూపం, ఉపాయం, ఫలంచ దర్శయతి.
౮౯ "౧శేషేశస్థలాయ నమస్కరోతి" ఇత్యుక్తత్వాత్ స్వరూపం దర్శయతి, "౨వేంకటాచలవాసినే నమ" ఇత్యుక్తత్వాత్ ఉపాయ ఉక్తః, "౩అంత్యదశాయాం నమ ఉక్తి" రిత్యుక్తత్వాత్ ఫలముక్తం-
౯౦ "౪ప్రాప్తం త్వద్దాస్యదాస్యం" ఇత్యుక్తప్రకారేణాత్ర భాగవత శేష
౯౧ కేచిదకార ఇత్యాహుః అపరే ఉకార ఇత్యాహుః. [త్వమనుసంధేయం.

౮౮ ఇది స్వరూపమును, ఉపాయమును, ఫలమును చూపును.
౮౯ ౧"తొలైవిల్లిమఙ్గలన్దొళుమ్" అనుటచే స్వరూపము జెప్పబడెను "౨వేఙ్గడత్తుఱైవార్కు నమః" అనుటచే ఉపాయము జెప్పబడెను "౩అందితొళుశ్శొల్" అనుటచే ఫలము జెప్పబడెను.
౯౦ "౪ఉత్తదు మున్నడియార్క్కడిమై" అనుట చేతనిందు భాగవత శేషత్వమనుసంధేయము. [ప్పుదురు
౯౧ ఇది అకారమునందనియు గొప్పదురు ఉకారమునందని యును జె

౧॥ తొలవిల్లిమంగలమను దివ్యదేశమును నమస్కరించుచున్నది.
౨॥ తిరువేంగడమునందు నివసించియున్న వానికి నమస్కారము.
౩॥ దాస్యరసాతిశయాంతమందు నమశ్శబ్దము.
౪॥ నేను పొందిన బిమ్మీద దాసుల కుదాస్యమును.

౨ ఈశ్వరన్ తనక్కే యాయిరుక్కుమ్, అచిత్తు పిఱర్క్కే యాయిరుక్కుమ్
ఆత్మా తనక్కుమ్ పిఱర్క్కుమ్ పొదు వాయిరుక్కుమెన్ఱు మున్ పట్టని
నైవు అంగనన్ఱిక్కే అది త్తైప్పోలే ఇతనక్కే యాగవేణుమెన్ఱిరుక్కై
ణుమెన్గిఱదు నముస్సాల్.
౩ అదావదు, భోగదశైయిల్ ఈశ్వరన్ పిరియుమ్పోదు నొక్కవేణుమెన్న
౪ అప్పిరిక్కైక్కు హేతు కేట్టర్కెల్లిత్తుమేలుణ్డాల్లుమ్, [ప్రియాతొ ప్రికై.
౫ ఇన్నినైవు పిఱందపోదే కృతకృత్యన్, ఇన్నినైవిల్లాదపోదు ఎల్లాదుష్కృత
జ్ఞళుమ్ కృతమ్' ఇన్నినైవిలేయెల్లా సుకృతజ్ఞళుముణ్డు' ఇతన్కే యిరు
క్కప్పణ్ణుమ్ యజ్ఞాదిగళుమ్ ప్రాయశ్చిత్తాదిగళుమ్ నిష్ప్రయోజన
జ్ఞళ్' ఇదు తన్నాలే యెల్లా పాపంగళుమ్ పోమ్ ఎల్లా ఫలఙ్గళుమ్ ఉణ్డామ్.

౨ ఈశ్వరః స్వస్మా ఏవ భవతి, అచిత్ పరస్మా ఏవ భవతి, ఆత్మా స్వస్మై ప
రస్మై సమానో భవతీతి పూర్వప్రతిపత్తిః నమ సా తు అచిద్వత్ స్వస్మా ఏవ
మమ విని యోగోఽస్త్వితి ప్రతిపత్తిః.
౩ స చ భోగదశాయాం ఈశ్వరో యదా నాశయతి తదా తుణీయమిత్యపి
౪ నాశయితుం హేతుః ప్రాగుక్తః, ఉపరిష్టాదపి వక్ష్యతే. (నాశ్యనివృత్తిః
౫ ఏతద్ జ్ఞానోత్పత్తి కాలే కృతకృత్యః, ఏతద్ జ్ఞానాభావ కాలే సర్వాణి దు
ష్కృతాని కృతాని, ఏతద్ జ్ఞానే సకలాని సుకృతాని జాతాని, ఏతేన వినా
క్రియమాణం యజ్ఞాదికం ప్రాయశ్చిత్తాదికం చ నిష్ప్రయోజనం, ఏతే
న సర్వాణి పాపాని నశ్యంతి, పుణ్యాని సర్వాణి జాయంతే.

౨ ఈశ్వరుడు తనకే యయి యుండును, అచిత్తు పరులకే యయి యుండును, ఆత్మ తన
కు పరులకును పొదువైయుండునని మొదట బడిన తలపు, అటుగాక అ
చిత్తువలె తనకే యాగవలెనని కోళ్ళవేణుం, అనుబడును నమస్సుచే.
౩ అదియ డి. భోగదశయందు ఈశ్వరుడు చెరచునపుడు కాపాడక
నవలయునని చెరచకుండుట.
౪ చెరచుటకు హేతువును కింద జెప్పెను పైనను జెప్పును.
౫ ఈ తలపు దయించినపుడే కృతకృత్యుడు ఈ తలపు లేనపుడు సర్వదుష్కృ
తములు కృతములు, ఈ తలపునన్ని సుకృతంబులుండును' ఇది లేక
యుండ చేయు యజ్ఞాదులును ప్రాయశ్చిత్తాదులును నిష్ప్రయో
జనములు, ఇందు చేసకల పాపములు బోవును సకల ఫలములు గలుగు
ను తనకే ఉపయోగపడునట్లుగా నన్ను అంగీకరించవలయునని.

౫ నారాయణన్ ఎన్ఱతు – నారఙ్గళుక్కు అయనమ్ ఎన్ఱపడి.

౬ నారఙ్గళావన – నిత్యవస్తుక్కళినుడయ తిరళ్.

౭ అవై యావన = జ్ఞానానన్దామలత్వాదికళుమ్, జ్ఞానశక్త్యాదికళుమ్, వాత్సల్యసౌశీల్యాదికళుమ్, తిరుమేనియుమ్, కాన్తిసౌకుమార్యాదికళుమ్, దివ్యభూషణఙ్గళుమ్, దివ్యాయుధఙ్గళుమ్, పెరియపిరాట్టియార్ తొడక్కమాన నాచ్చిమార్కళుమ్, నిత్యసూరికళుమ్, ఛత్రచామరాదికళుమ్, తిరువాశల్ కాక్కుమ్ ముతలికళుమ్ గణాధిపరుమ్, ముక్తరుమ్, పరమాకాశముమ్, ప్రకృతియుమ్, బద్ధాత్మాక్కళుమ్, కాలముమ్, మహదాదివికారఙ్గళుమ్, అణ్డఙ్గళుమ్, అణ్డత్తుక్కుట్పట్ట దేవాదిపదార్థఙ్గళుమ్.

౮ అయనమెన్ఱతు – ఇవత్తుక్కు ఆశ్రయమెన్ఱపడి.

---

౫ నారాయణ ఇతి = నారాణామయనమిత్యర్థః.

౬ నారాణి – నిత్యవస్తుసమూహాః.

౭ తేచ = జ్ఞానానన్దామలత్వాదయో, జ్ఞానశక్త్యాదయో, వాత్సల్యసౌశీల్యాదయో, విగ్రహః, కాన్తిసౌకుమార్యాదయః, దివ్యభూషణాని, దివ్యాయుధాని, లక్ష్మీప్రభృతిదివ్యమహిష్యో, నిత్యసూరయః, ఛత్రచామరాదయః, ద్వారపాలాః, గణాధిపాః, ముక్తాః, పరమాకాశం, ప్రకృతిః, బద్ధాత్మానః, కాలః, మహదాదివికారాః, అండాని, అండాంతర్గతదేవాదిపదార్థాశ్చ.

౮ ~~అయనమితి – తేషామాశ్రయ ఇత్యర్థః.~~

---

౫ నారాయణుడనునది – నారములకు అయనమనుట.

౬ నారములనగా నిత్యవస్తువుల గుంపులు.

౭ అవియగునవి = జ్ఞానానందామలత్వాదులును, జ్ఞానశక్త్యాదులును, వాత్సల్యసౌశీల్యాదులును, తిరుమేనియును, కాంతిసౌకుమార్యాదులును, దివ్యభూషణములును, దివ్యాయుధములును, పెరియపిరాట్టియారు మొదలుగాగల నాచ్చిమారులును, నిత్యసూరులును ఛత్రచామరాదులును, తిరుద్వారపాలకులగు పెద్దలును, గణాధిపులును, ముక్తులును, పరమాకాశమును, ప్రకృతియును, బద్ధాత్మలును, కాలమును, మహదాది వికారములును, అండములును, అండముల కంతర్గత దేవాదిపదార్థములును.

౮ అయనమనినది వీనికి ఆశ్రయమనుట.

౯౯ అజ్ఞనన్ని క్కే, ఇనైత్తన్నై ఆశ్రయమాకవుడయనెన్నవుమామ్.
౧౦౦ ఇవైయిరండాలుమ్ ఫలిత్తతు పరత్వసౌలభ్యంగ్గళ్.
౧౦౧ అంతర్యామిత్వముమ్, ఉపాయత్వముమ్, ఉపేయత్వముమాకవుమామ్.
౧౦౨ "ఎంబిరానెంధై"[1] ఎన్గైయాలే ఈశ్వరనే ఎల్లావుఅవుముతైయుమెన్న శొల్లుమ్.
౧౦౩ నామ్పిఱర్కానవన్దుం అవన్ నమక్కాయిరుక్కుం.
౧౦౪ ఇరామడమూట్టువార్పోలే, ఉళ్లేపతికిడందు సత్తైయేపిడిత్తు నోక్కిక్కొండుపోరుం.
౧౦౫ ఆయ – ఎన్గిరఇత్తాల్ – "శెన్నాల్ తొడైయాం"[2] ఎన్గిరపడియే ఎల్లామెకళుం శెయ్యవేణుమెన్ను అపేక్షిక్కిఱతు.

౯౯ కించైతే ఆశ్రయాయ స్యేతిచభవతి.
౧౦౦ ఏతాభ్యాంద్వాభ్యాం ఫలితానిపరత్వసౌలభ్యే.
౧౦౧ అంతర్యామిత్వము పాయత్వముపేయత్వంచ.
౧౦౨ "మనుపకారకోమత్పితే" త్యుక్తత్వాదీశ్వరఏవ సకలవిధబంధురామిత్యుక్తః.
౧౦౩ అస్మదితరార్థస్థితి సమయేసో స్మదర్థమేవతిష్ఠతి.
౧౦౪ రాత్రిమఠభోజయితార ఇవఅంతర లక్ష్యత్వేనస్థితః – సత్తాంరక్షతి.
౧౦౫ ఆయేత్యనేన "గమనేఛత్రంభవతీ" ఇత్యుక్తప్రకారేణ సకలవిధత్వం కర్తవ్యమి[illegible]పేక్షతే.

౯౯ అట్లాగ[illegible] ఆశ్రయముగా కలవాడనియు అనగును.
౧౦౦ ఈరెంటిచే [illegible]లించిన పరత్వసౌలభ్యములు.
౧౦౧ అంతర్యామిత్వము [illegible]యత్వము, ఉపేయత్వమున్ను అగునట్లు నగును.
౧౦౨ "ఎంబిరా[illegible]ధై" అను[illegible]చె ఈశ్వరుడేనర్వ[illegible] బంధప్రాప్తియునని చెప్పను.
౧౦౩ మనము [illegible]కైనపుడు అతడు మనకైయు[illegible]డును.
౧౦౪ రాత్రి మఠభోజనులవలె [illegible]ల మ[illegible]గియుండి సత్తనేబట్టి రక్షించుచు చుపోవును.
౧౦౫ అయ–అనెడుదీనిచే "శెన్నాల్ తొడై[illegible]" అని సాయించినప్రమునర్వకైంకర్యములను చేయవల[illegible]నని అపేక్షించబడును.

౧॥ తి–మొ ౧ ప–౯–౬ "నాకుపకారకుడు నాతండ్రి".
౨॥ తి–౫౩–ప్రయాణమై పోవునపుడు గొడుగు అగును.

౧౦౬ నమస్సాలే, తన్నోడు రవిల్లైయెన్ఱువైత్తు కైంకర్యత్తై ప్రార్థిక్కక్కూడు మోవెన్నిల్.

౧౦౭ " పడియాయ్‌కిడందున్ పవళవాయ్‌కాణ్బేనే " ౧ ఎన్గిఱపడియే - కైంకర్య ప్రార్థనై వన్దేరియన్ఱు స్వరూపప్రయుక్తం.

౮ ఆకైయాల్ " వళువిలావడిమై శెయ్యవేండుంనాం " ౨ ఎన్గిఱప్రార్థనమై క్కాట్టుకిఱతు.

— " కణ్ణారక్కండు కళివతోర్ కాతలుత్తారుక్కు ముండో కణ్గళ్ తుఞ్జుతల్ " ౩ ఎన్గిఱపడియే కాణ్బతర్కు మున్బుఉఱక్కమిల్లై; కణ్డాల్ * సదాపశ్యన్తి యాకైయాలేఉఱక్కమిల్లై.

౧౦౬ నమసాస్వస్య సహాసంబంధో నాస్తీత్యుక్త్వాత్కథం కైంకర్యప్రార్థనా సంభవతి.

౭ " సోపానీభూయ త్వత్ప్రవాళాధరం పశ్యేయం " ౧ ఇత్యుక్తప్రకారేణ కైంకర్యప్రార్థనా ఆగంతుకీనభవతి - అపితుస్వరూపప్రయుక్తా.

౮ తస్మా " ద్విచ్ఛేదరహితం కైంకర్యం ప్రార్థయామహే " ఇత్యుక్తప్రార్థనాందర్శయతి.

౯ " నేత్రాభ్యాంసమ్యగ్ దృష్ట్వా " * గతంశోచతాంనేత్రయోర్నిద్రాస్తికిమితి వత్ దర్శనాత్పూర్వంనిద్రానాస్తి - దర్శనేసదాపశ్యంతిఅతోనిద్రానాస్తి.

౧౦౬ నమస్సు చేత తనతో సంబంధము లేదని చెప్పిన వెనుక కైంకర్యమును ప్రార్థించకూడు నోయనిన.

౧౦౭ " పడియాయ్‌కిడందున్ పవళవాయ్‌కాణ్బేనే " ౧ అనిసాయించిన ప్రకారము కైంకర్యప్రార్థన ఆగంతుకముకాదు స్వరూపప్రయుక్తము.

౧౦౮ యగుటచే " వళువిలావడిమై శెయ్యవేండుంనాం " ౨ అనేడు ప్రార్థనను చూపుచున్నది.

౦౯ " కణ్ణారక్కండు కళివతోర్ కాతలుత్తారుక్కుముండో కణ్గళ్ తుంజుతల్ " ౩ అని సాయించిన ప్రకారము చూడకమునుపు నిద్రలేదు చూచెనేని " సదాపశ్యంతి " అగుటచే నిద్రలేదు.

॥ పె - మా - తి ౪౯ మెట్టై పడివుండిన్ని పగడమువంటి అధరోష్ఠమును చూచేనా.

॥ తి - వా - ౩ - ౩ - ౧ విచ్ఛేదములేకుండా దాస్యమును చెయ్యవలెను మేము.

తి - వి - ౯౭ కళ్లార సేవించి గడిచెడి ఏకభక్తిని పొందినవారికి వుండునో కన్నిద్ర.

- గతంశోచతామిత్యత్రశేషుచిత్ ప్రస్తకేషు - యథాకాలంతూతి తస్యైనా [illegible] దృశ్యతే.

౧౧౦ "పఴుదేపలపకలుమ్‌పోయిన" ౧ ఎన్రు ఇఱన్ద నాళుక్కు కర్కాప్పి-
నుక్కు ఉరజ్గవిరకిల్లై.

౧౧౧ "అన్రునాన్ పిఱన్దిలేన్ పిఱన్దపిన్ మఱన్దిలేన్" ౨ ఎన్రానిఱ్ఱార్ కళిఱ్ఱే.

౧౧౨ ఇవ్వడిమైతాన్ "ఒఴివిల్ కాలమెల్లాముడనాయ్‌మన్ని" ౩ ఎన్గిఱపడియే
సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థైకళిలుమ్ అనువర్త్తిక్కుమ్.

౧౧౩ ఎట్టిఴైయాయ్‌మూన్రు శరడాయిరుప్పతోరు మఙ్గళసూత్రంబోలేతిరుమం

౧౧౪ ఇత్తాల్ - ఈశ్వరన్ ఆత్మాక్కళుక్కుప్పతియాయ్‌నిన్రు రక్షిక్కుమ్ ఎన్గి-

---

౧౧౦ "వ్యర్థాబహుదివసాగతా" ౧ ఇతిగతదివసానుద్ఘోషితవతాం నిద్రావకా
శోనాస్తి.

౧౧౧ "తదాసీమహంనజాతో జన్మానంతరంనవిస్మృతవాన్" ౨ ఇత్యుక్త
తఃఖలు.

౧౧౨ ఇదంకైంకర్యం "నాశరహితకాలేషు సర్వేషుసహైవస్థిత్వా" ౩ తా
ప్రకారేణ, సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థాస్వనువర్తతే.

౧౧౩ అష్టసూత్రంత్రివిభాగం మంగళసూత్రమివశ్రీమంత్రః.

౧౧౪ అనేనేశ్వరఆత్మానాంపతిః సన్ రక్షకఇత్యుచ్యతే.

---

౧౧౦ "పఴుదేపలపకలుంపోయిన" ౧ అని గడచిన దినములకు మొరబెట్టు-
నికి నిద్రించమార్గము లేదు.

౧౧౧ "అన్రునాన్ పిఱన్దిలేన్ పిఱన్దపిన్ మఱన్దిలేన్" ౨ అనియున్నారుగదా?

౧౧౨ ఈదాస్యమైతే "ఒఴివిల్ కాలమెల్లాముడనాయ్‌మన్ని" ౩ అని సాయి-
న ప్రకారము, సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందు ననువర్తించును.

౧౧౩ ఎనిమిది దారములు కలదై మూడుపేటలు కలదై యుండెడియొక మం
సూత్రమువలెనే తిరుమంత్రము.

౧౧౪ ఇందుచేత ఈశ్వరుడు ఆత్మలకు పతియైయుండి రక్షించునునబడును.

---

౧ ॥ తి - ౧౬ వ్యర్థముగా ననేకపగళ్లు పోయినవి.

౨ ॥ తి - చ - ౬౪ అపుడు నేనుపుట్టలేదు పుట్టిన వెనుక మరవలేదు.

౩ ॥ తి - వా - ౩ - ౩ - ౧ విచ్ఛేదములేని కాలమంతా కూడినవాడనై అమిరివుండి.

౧౧౫ ఆక, తిరుమంత్రత్తాల్, ఎమ్బెరుమానుక్కే యురియేనాననాన్ - ఎనక్కురియనన్రిక్కే యొఴియవేణుమ్.
సర్వశేషియాన నారాయణనుక్కే ఎల్లావడిమైకళుమ్ శెయ్యప్పెరువేనాక వేణుమెన్రు తాత్పర్యమ్.

పిళ్లైలోకాచార్యర్ తిరువడికళే శరణం.

---

౧౧౫ ఏవం, శ్రీమంత్రేణాస్మత్స్వామిన ఏవదాసభూతోఽహం యథా మమదాస్య నభూయాసం తథాభవితవ్యం.
సర్వశేషిణో నారాయణస్యైవ సకలవిధ కైంకర్యంకర్తుంభాగ్యవాన్స్యామిత్యుక్తమాసీత్.

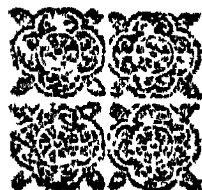
శ్రీమల్లోకగురవేనమః

---

౧౫ ఇట్లు, తిరుమంత్రముచేత, ఎమ్బెరుమానుకే అర్హుడనైన నేను నాకుపయుక్తుడను గాకుండవలయును.
సర్వశేషియైన నారాయణునికే అన్ని దాస్యములను చేయలభించువాడను కావలయుననబడినదాయెను.

పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడికళేశరణం.

——(*)——

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ముముక్షుప్పడి ద్వయప్రకరణమ్

ప్రారంభమ్.

౧ పుఱమ్బుణ్డానపత్తుక్కళై యడైయవాసనై యోడేవిడుకైయుమ్, బెరుమానైయే తఞ్జమెన్ఱుపత్తుకైయుమ్, పేఱుతప్పాతెన్ఱుతుణిన్దిరుక్కైయుమ్, పేత్తుక్కుత్వరిక్కైయుమ్, ఇరుక్కుమ్ నాళ్ ఉకన్దరుళినలజ్గళిలేప్రవణనాయ్గుణానుభవకైజ్కర్యజ్గళిలే పోతుపోక్కైయు ఇప్పడియిరుక్కుమ్ శ్రీవైష్ణవర్కళేత్తమఱిన్దుఉకన్దిరుక్కైయుమ్, తిరుమన్త్రత్తిలుమ్ద్వయత్తిలుమ్ నియతనాకైయుమ్, ఆచార్యప్రేమమ్కనత్తిరుక్కైయుమ్, ఆచార్యన్ పక్కలిలుమ్ ఎమ్బెరుమాన్ పక్కలిలుమ్ కృతజ్ఞనాయ్ప్పోరుకైయుమ్, జ్ఞానముమ్, విరక్తియుమ్, శాన్తియుముడైనాయిరుక్కుమ్ పరమసాత్త్వికనోడే సహవాసమ్ పణ్ణుకైయుమ్,

---

౧ బాహ్యేషు విద్యమానానాం సంగానాం వాసనయా సహత్యాగః, స్మత్స్వామ్యేవోపాయ ఇతిస్వీకారః – ఫలసిద్ధిరవశ్యంభవతీతి దార్ఢ్యస్థితిః; ప్రాప్తిత్వరాచ – స్థితికాలే భిమతదివ్యదేశేషు ప్రావణ్యేనగుణానుభవకైంకర్యైఃకాలక్షేపః, ఏవంస్థితానాం శ్రీవైష్ణవానాం మహాత్మ్యజ్ఞానం, శ్రీమంత్రేద్వయేచ నియతత్వం –ఆచార్యప్రేమాధిక్యం, ఆచార్యయేఈశ్వర విషయేచ కృతజ్ఞత్వం జ్ఞానవిరక్తిశాంతి మతాపరమసాత్వి[illegible] సహవాసకరణం,

---

౧ బాహ్యములైన సంగతులనన్నిటిని వాసనతోకూడ విడుచుటయు, ఎం[illegible] రుమానునే రక్షకమని బట్టుటయు, ఫలముదప్పదని విశ్వసించి యు[illegible] డుటయు, ఫలమునకుత్వరించుటయు, ఉండుదినములలో సంతోషించి[illegible] పచేసిన స్థలములలో ప్రవణుడై గుణానుభవ కైంకర్యములయందే కా[illegible] యాపన యగుటయును, ఇట్లుండుశ్రీవైష్ణవుల యతిశయము నెరింగి తోషించియుండుటయు, తిరుమంత్రమునందును ద్వయమునందును ని[illegible] తుడగుటయు, ఆచార్యప్రేమ ఘనమైయుండుటయు, ఆచార్యులప ఎంబ్బెరుమాను పట్లను కృతజ్ఞుడై పోవుటయును, జ్ఞానమును విరక్తి ను శాంతియును గలవాడైయుండు పరమసాత్వికునితో సహవాసము యుటయును,

వైష్ణవాధికారిక్కు—వశ్యాపేక్షితమ్.
ఇన్దఆధికారిక్కు— రహస్యత్రయముమ్ , అనుసంధేయమ్.
ఎల్లాప్రమాణఙ్ఙళిలుమ్ దేహత్తాలే పేఱెన్గిరతు ; తిరుమంత్రత్తిల్ ఆత్మావాలేపేఱెన్గిరతు ; చరమశ్లోకత్తిల్, ఈశ్వరనాలేపేఱెన్గిరతు ; ద్వయత్తిల్ పెరియ పిరాట్టియారాలే పేఱెన్గిరతు.
పెరియ పిరాట్టియారాలే పేఱాకైయావతు— ఇవళ్ పురుషకారమానాల్లతు ఈశ్వరన్ కార్యమ్ శెయ్యానెన్నై.
ద్వయత్తుక్కధికారి , ఆకిఞ్చన్యముమ్ , అనన్యగతిత్వముముడైయవన్ — ((అకిఞ్చనోనన్యగతిశ్శరణ్య) ఎన్ఱుమ్, “ పుకలొన్ఱిల్లావడియేన్ ” ఎన్ఱుమ్ శొల్లుకిఱపడియే.) ?
ఇవైయిరణ్డుమ్ ప్రపన్నపరిత్రాణత్తిలే శొన్నోమ్.

వైష్ణవాధికారిణోవశ్యాపేక్షితాని.
వైష్ణవాధికారిణో రహస్యత్రయమనుసంధేయం.
సర్వప్రమాణైర్దేహేన పురుషార్థఇత్యుచ్యతే ; శ్రీమంత్రేణాత్మనా పురుషార్థఇత్యుచ్యతే ; చరమశ్లోకేనేశ్వరేణ పురుషార్థఇత్యుచ్యతే ; ద్వయేన శ్రీమహాలక్ష్మ్యా పురుషార్థఇత్యుచ్యతే.
మహాలక్ష్మ్యా పురుషార్థలాభోనామ— ఆస్యాఃపురుషకారభావం వినేశ్వరః [కార్యంనకరోతీతి.
ద్వయస్యాధికారి అకించన్యానన్యగతిత్వవాన్.
ఇదం.ద్వయంప్రపన్న పరిత్రాణేఅవ్రూచామ.

వైష్ణవాధికారికి ఆవశ్యాపేక్షితము.
ఇట్టిఅధికారికి రహస్యత్రయము అనుసంధేయము.
సర్వప్రమాణముల యందును దేహముచే ఫలమనబడును ; తిరుమంత్రమునందు ఆత్మచే ఫలమనబడును ; చరమశ్లోకమునందు ఈశ్వరునిచే ఫలమనబడును ; ద్వయమునందు పెరియపిరాట్టియారుచే ఫలమనబడును.
పెరియపిరాట్టియారుచే ఫలముగుట యగునది — ఈమె పురుషకారమవుతేనే తప్ప ఈశ్వరుడు కార్యముచేయడనుట.
ద్వయమునకు అధికారి అకిచన్యమును అనన్యగతిత్వమును కలవాడు.
ఈరెంటిని ప్రపన్న పరిత్రాణమందు చెప్పితిమి.

ండలితం క్వాచిత్కము వ్యాఖ్యాన విరుద్ధము.

౭ ఇతిల్ ముఱ్కూత్తాల్, పెరియపిరాట్టియారై మున్నిట్టు ఈశ్వరన్తిరువడి
కళై ఉపాయమాకప్పత్తుకిఱతు ; పిఱ్కూత్తాల్ అచ్చేర్తియిలే అడిమైయి
రక్కిఱతు.
౮ (శ్రీ) ఎన్తు - పెరియపిరాట్టియార్కు తిరునామమ్.
౯ శ్రీయతే, శ్రయతే.
౧౦ ఇతుక్కు అర్థమ్ = ఎల్లార్క్కుమ్ ఇవళై ప్పత్తి స్వరూపలాభమాయ్, ఇ
తనక్కుమ్ అవనై ప్పత్తి స్వరూపలాభమా యిరుక్కుమ్ ఎన్తు.
౧౧ ఇప్పోతు ఇవళై చ్చొల్లుకిఱతు పురుషకారమాక.
౧౨ నీరిలే నెరుప్పుక్కి శరుమాప్పోలే, కుళిర్న్దతిరువుళ్ళత్తిలే అపరాధత్తా
శీత్తమ్పిఱన్దాల్ పొఱుప్పతు ఇవళుక్కాక.

---

౭ అత్రపూర్వఖండేన మహాలక్ష్మీం పురస్కృత్యేశ్వరచరణా వుపాయ ఇతిస్వీ
కారః ; ఉత్తరఖండేన తస్మిన్ మిథునే కైంకర్య ప్రార్థనోచ్యతే.
౮ శ్రీరితి మహాలక్ష్మ్యాః శ్రీనామ.
౯ శ్రీయతే - శ్రయతే.
౧౦ అస్యార్థః = సర్వేషామిమామాశ్రిత్య స్వరూపలాభః - అస్యాస్తమాశ్రి
త్య స్వరూపలాభః.
౧౧ ఇదానీమిమాంవదతి పురుషకారత్వేన.
౧౨ నీరేగ్ని వృద్ధిరివ శీతలే మనసి అపరాధేన కాలుష్యోదయే సహనమేతదర్థమ్.

---

౭ ఇందుపూర్వభాగముచే పెరియపిరాట్టియారును పురస్కరించుకొని ఈశ్వ
రుని తిరువడిగళ్లను ఉపాయముగా పట్టబడుచున్నది - ఉత్తరభాగముచేత
నాచేరికయందు దాస్యము, యాచించబడుచున్నది.
౮ శ్రీ - యని పెరియపిరాట్టి యారుకు తిరునామము.
౯ శ్రియతే - శ్రయతే.
౧౦ దీనికి అర్థము = అందఱికిని ఈమెనుబట్టి స్వరూపలాభమై - ఈమెకు నతని
నిబట్టి స్వరూపలాభమైయుండును అని.
౧౧ ఇప్పుడు యీమెను చెప్పునది పురుషకారముగా.
౧౨ నీటియందగ్ని పెరుగునటుల చల్లని తిరువుళ్లమునందు అపరాధముచే శీత్త
ము ఉదయించెనేని రక్షించునది ఈమెకొరకు.

౧౩ ఇవళ్ తాయాయ్, ఇవర్కళ్ క్లేశమ్ పొఱుక్కమాట్టాతే అవనుక్కుపత్నియాయ్, ఇనియవిషయమాయిరుక్కైయాలే కణ్ణళ్ళివత్తపురుషకారమ్.

౧౪ తిరువడియైప్పొఱుప్పిక్కుమవళ్, తన్ శొల్ వళ్ళివరుమవనై ప్పొఱుప్పిక్కచ్చొల్లవేణ్డావితే.

మతుప్పాలే ఇరునర్ శేర్త్తియుమ్ నిత్యమెన్గిఱతు.

౬ ఇవళోడేకూడియే వస్తువినుడైయవుణ్మై.

౭ ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యత్తైయుమ్, చేతననుడైయ అపరాధత్తైయుమ్కణ్డు అకలమాట్టాళ్.

౮ చేతనునుక్కు ఇవైయిరణ్డైయుమ్నినైత్తు అఞ్జవేణ్డా.

౯ ఇత్తాల్-ఆశ్రయిక్కైక్కు రుచియేవేణ్డువతు, కాలమ్పార్క్కవేణ్డావెన్గిఱతు.

౩ ఇయంజననీతేషాంక్లేశమ సహమానాతస్యపత్నీ అభిమతవిషయో ఽతో ఽబాధితపురుషకారః.

౧౪ హనుమంతంక్షమాపయంతీయం స్వవచనమార్గేఆగచ్ఛంతం క్షమాపయ

౧౫ మతుపోభయోః సంశ్లేషోనిత్య ఇత్యుచ్యతే. [తీతికై ముత్యసిద్ధ్యం.

౧౬ అనయామిళిత్వే వాస్యవస్తునఃసద్భావః.

౧౭ ఈశ్వరస్వాతంత్ర్యంచేతనాపరాధంచదృష్ట్వా దూరేనభవతి.

౧౮ చేతనస్యైతదుభయం దృష్ట్వానభేతవ్యం.

౧౯ అనేనాశ్రయణే రుచిరేవాపేక్షితా – కాలోనప్రతీక్ష్య ఇత్యుచ్యతే.

౧౩ ఈమెతల్లిఅయి వీరల క్లేశము నోర్వలేక వానికిపత్నియై భోగ్యవిషయమై యుండుటచే దృష్ట్యుపద్రవము లేని ＊ పురుషకారము.

తిరువడిని క్షమింపచేసినఈమె తనవార్తాపథము వచ్చువానిని క్షమింపచేయ చెప్ప నక్కరలేదు కదా.

౫ మతుపుచేతను ఉభయచేర్తియును నిత్యమనబడుచున్నది.

౧౬ ఈమెతోకూడి యేవస్తువుయొక్క ఉనికి.

౧౭ ఈశ్వరుని స్వాతంత్ర్యమునున్ను చేతనుని అపరాధమునున్ను చూచియు

౧౮ చేతనునికి ఇవి రెండును తలంచి వెరువ నక్కరలేదు. [డబాయకు.

ఇందుచేత నాశ్రయించుటకు రుచియేకావలయును కాలమునుచూడ నక్కరలేదు అనబడుచున్నది.

＊ ఈశ్వర పిరాట్టి వీరిముగ్గురి యొక్క దృష్టులకు బాధలేని అనుట.

౨౦ ఇవళ్ సన్నిధియాలే కాకమ్ తలై పెత్తతు, అతు ఇల్లామైయాలే రావణన్ ముడిన్దాన్.

౨౧ పురుషకారబలత్తాలే స్వాతన్త్ర్యమ్ తలై శాయ్న్దాల్ తలైయెడుక్కుం గుణజ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు నారాయణపదమ్.

౨౨ అవై యావన - వాత్సల్యముమ్, స్వామిత్వముమ్, సౌశీల్యముమ్, సౌలభ్యముమ్, జ్ఞానముమ్, శక్తియుమ్.

౨౩ కుత్తజ్గళ్ల వెరువామైక్కు వాత్సల్యమ్; కార్యం శెయ్యుం ఎన్ఱు తుణిక్కు స్వామిత్వమ్ - స్వామిత్వజ్గణ్డు కలామైక్కు సౌశీల్యం, కణ్డుపత్తుకైక్కు సౌలభ్యం; విరోధియై పోక్కి తన్నైక్కొడుక్కైక్కు జ్ఞానశక్తికళ్.

---

౨౦ ఏతత్సన్నిధినా కాకేన శిరః ప్రాప్తం తదభావేన రావణో మృతః.

౨౧ పురుషకారబలేన స్వాతంత్ర్యే నిమగ్నే ఉద్బుధ్యమానాన్ గుణానాం నారాయణపదం.

౨౨ తేచ వాత్సల్యం స్వామిత్వం సౌశీల్యం సౌలభ్యం జ్ఞానం శక్తిశ్చ.

౨౩ అపరాధం దృష్ట్వా ఽ భయాయ వాత్సల్యం; కార్యం కుర్యాదితి దార్ఢ్యాయ స్వామిత్వం, స్వామిత్వం దృష్ట్వా దూర మగమనాయ సౌశీల్యం, దృష్ట్వా గ్రహణాయ సౌలభ్యం, విరోధినం నివృత్య స్వాత్మానం దాతుముపయుక్తే జ్ఞానశక్తీ.

---

౨౦ ఈమె సన్నిధిచే కాకము తలను పొందినది, అది లేనందుచే రావణుడు నశించెను.

౨౧ పురుషకారబలముచే స్వాతంత్ర్యము తలగ్రుంగగనే ని తలనెత్తెడి గుణములను చెప్పుచున్నది - నారాయణపదము.

౨౨ అవియగునవి - వాత్సల్యము, స్వామిత్వము, సౌశీల్యము, సౌలభ్యము జ్ఞానము, శక్తియును.

౨౩ దోషములను చూచి వెరువకుండుటకు = వాత్సల్యము; కార్యమును సునని విశ్వశించుటకు స్వామిత్వము, స్వామిత్వమును చూచి యడ బాయకుండుటకు సౌశీల్యము, చూచిపట్టుకొనుటకు సౌలభ్యము, విరోధిని పోగొట్టి తన నిచ్చుటకు జ్ఞానశక్తులు.

ఇఙ్గు చ్చొన్న సౌలభ్యత్తుక్కెల్లైనిలమ్ అర్చావతారమ్.
ఇతుతాన్ పరవ్యూహవిభవఙ్గళ్ పోలన్ఱిక్కే కణ్ణాలేకాణలామ్పడి యిరు
ఇవై యెల్లామ్ నమక్కునమ్బెరుమాళ్ పక్కలిలే కాణలామ్. [క్కుమ్.
తిరుక్కైయిలేపిడిత్త దివ్యాయుధఙ్గళుమ్, వైత్తఞ్జెలెన్ఱ కైయుమ్, కవిత్త
ముడియుమ్, ముకముమ్ మురువలుమ్, ఆసనపద్మత్తిలే యழுత్తిన తిరు
వడికళుమాయ్ నిఱ్కిఱనిలైయే నమక్కుత్తఞ్జమ్.
రక్షకత్వ భోగ్యత్వఙ్గళిరణ్డుమ్ తిరుమేనియిలేతోత్తుమ్.
(చరణౌ) తిరువడికళై.
ఇత్తాల్ - శేర్త్తియైయుమ్ ఉపాయపూర్త్తియైయుమ్ శొల్లుకిఱతు.

అత్రోక్తసౌలభ్యస్యసీమా భూమిరర్చావతారః.
అయంచపరవ్యూహ విభవాదివన్నభవతి నేత్రాభ్యాంద్రష్టుంయోగ్యః.
ఏతత్సర్వమస్మాకం శ్రీరంగనాథస్య సమీపేద్రష్టవ్యం.
శ్రీహస్తయోర్ధృతాని దివ్యాయుధాని' అభయముద్రితహస్తః, ధృతకి
రీటః, ముఖంహాసశ్చాఽఽసనపద్మేదృఢతయాస్థాపితౌ శ్రీచరణౌ, ఏతైర్యు
క్తస్యాఽవస్థితిరేవాస్మాకంశరణం.
రక్షకత్వంభోగ్యత్వ ముభయమపిశ్రీవిగ్రహేప్రకాశతే.
(చరణౌ) శ్రీపాదౌ.
అనేనసాహిత్యసౌందర్యముపాయపూర్తిశ్చోచ్యతే.

ఇచ్చటచెప్పిన సౌలభ్యమునకు చరమభూమి అర్చావతారము.
ఇదిపర వ్యూహ విభవముల వలెగాక కంటిచే చూడతగునట్లుండును.
ఇవి అన్నియు మనకు నంబెరుమాళ్లపట్ల చూడనగును.
శ్రీహస్తమున బట్టిన దివ్యాయుధములును, ఉంచుకొని వెరుపకుమనిన
హస్తమున్ను, సుధృతకిరీటమున్ను, ముఖమున్ను మందస్మితమున్ను, ఆస
నపద్మమునందు స్థాపితమైన తిరువడిఘళ్లను కలవాడై నిలచినస్థితియే మ
నకురక్షకము.
రక్షకత్వ భోగ్యత్వములు రెండును తిరుమేనిలో తోచును.
(చరణౌ, తిరువడిఘళ్లను.
ఇందుచే చేరికసొంపును, ఉపాయపూర్తిని చెప్పబడుచున్నది.

౩౧ పిరాట్టియుమ్ అవనుమ్ విడిలుమ్ తిరువడికళ్ విడాతు -
"తిణ్ కళ్లాయిరుక్కుమ్." ౧

౩౨ శేషిపక్కల్ శేషభూతనిఙ్గియుమ్‌తుఱై, ప్రజైముఱైయిలేవాయ్ క్కుమాప్పోలే.

౩౩ ఇత్తాల్ - పిరాట్టిక్కుప్పిడమాయ్ గుణప్రకాశకనుమాయ్ శిశుపాల యుమకప్పడత్తిరుత్తి చ్చేర్త్తుక్కొళ్ళుమ్ తిరుమేనియై నినైక్కిఱతు.

౩౪ (శరణమ్) ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ అనిష్టనివారణత్తుక్కుమ్ తప్పాత ఉపా మాక.

౩౫ ఇత్తాల్ - ప్రాప్యన్దానే ప్రాపకమెన్గిఱతు.

౩౬ కీళ్చొన్న మూన్ఱుమ్ ప్రాప్యమిత్తే.

---

౩౧ లక్ష్మీఃసచత్యజతశ్చేదపి చరణౌనత్యజతః -
"దృఢచరణావితివర్తే తే." ౧

౩౨ శేషివిషయే శేషభూతస్య ప్రవేశస్థానం ప్రజాయాః స్తనమివ.

౩౩ అనేనలక్ష్మ్యావాసస్థాన భూతో గుణప్రకాశకః శిశుపాలంచ ప్రాప్తయే త్యావమేలయితా శ్రీవిగ్రహఉచ్యతే.

౩౪ (శరణం) ఇష్టప్రాప్తేరనిష్టని వారణస్యచావ్యభిచార్యుపాయం.

౩౫ అనేనప్రాప్యమేవ ప్రాపకమిత్యుచ్యతే.

౩౬ పూర్వోక్తంత్రితయ మపిప్రాప్యంహి.

---

౩౧ పిరాట్టియును, అతడును, విడిచినను తిరువడిఘుల్లు విడువవు -
"తిణ్ణఖల్" ఐడుండు. ౧

౩౨ శేషిపట్ల శేషభూతుడు దిగెడిరేవు, ప్రజ స్తనమునందున నోరు

౩౩ ఇందుచే=పిరాట్టికి ఉనికిపట్టై శిశుపాలుని కూడదిద్ది చేర్చుకొనెడి తిరు నుతలచునది.

౩౪ (శరణం) ఇష్టప్రాప్తికిని, అనిష్ట నివారణమునకు తప్పని ఉపాయ

౩౫ ఇందుచే=ప్రాప్యమైనదే ప్రాపకమన బడుచున్నది.

౩౬ క్రిందచెప్పిన మూఁడును ప్రాప్యమేకదా.

౧॥ తి - వా ౧ - ౨ - ౧౦ దృఢమైన తిరువడికళ్లు.

౩౭ ఇవన్ శెయలఱుతియాలే ఉపాయమాక్కికిఱాని త్తనె.

౩౮ (చరణౌశరణమ్) ఎన్నైయాలే- ఉపాయాన్తరవ్యావృత్తమాన ఉపాయమె

౩౯ (ప్రపద్యే) పత్తుకిఱేన్. న్గిఱతు

౪౦ వాచికమాకవుమ్, కాయికమాకవుమ్ పత్తినాలుమ్ పేత్తుక్కిఱువిల్లై; జ్ఞానానొమ్మేక్షమ్మాకైయాలే మానసమాకక్కడవతు.

౪౧ ఉపాయమ్ అవనాకైయాలుమ్, ఇవైనేరే ఉపాయమల్లామైయాలుమ్, ఇమ్మూన్రుమ్ వేణుమెన్గిఱ నిర్బన్ధమిల్లై. [క్.

౪౨ వర్తమాననిర్దేశమ్ సత్వమ్ తలైయెడుత్తు అఞ్జినపోతు అనుసన్ధిక్కైక్కా

---

౩౭ అస్యాశక్త్యోపాయం కరోతీతి.

౩౮ (చరణౌశరణమ్) ఇత్యుక్తత్వాదు పాయాంతరవ్యావృత్తోపాయఇత్యు

౩౯ (ప్రపద్యే) ఆశ్రయామి. [చ్యతే.

౪౦ వాచికేకాయికేఆశ్రయణేపి ఫలస్యాలాభోనాస్తి; జ్ఞానానొమ్మేక్షఇత్యుక్తత్వాన్మానసేనభవితవ్యం.

౪౧ ఉపాయఃసఏవేతి ఆయంపృథగుపాయోనభవతి అతఏతత్త్రితయమప్యపేక్షితమితినిర్బంధోనాస్తి.

౪౨ వర్తమాననిర్దేశః సత్వేస్మిలనేభయేసతి తదానుసంధానాయ.

---

౩౭ వీనివ్యాపార శూన్యతచేతను ఉపాయముగా చేసుకున్నాడింతనె.

౩౮ (చరణౌ శరణమ్) అనుటచేతను ఉపాయాంతర వ్యావృత్తమైన ఉపాయమనబడుచున్నది.

౩౯ (ప్రపద్యే) పట్టుచున్నాడను.

౪౦ వాచికముగాను, కాయకముగాను పట్టినను ఫలమునకు హానిలేదు; జ్ఞానానొమ్మేక్షం అగుటచే మానసికముగా కాగలదు.

౪౧ ఉపాయము అతడగుటచేతనున్ను, ఇవి సాక్షాదుపాయములుగాకుండుటచేతనున్ను యీమూడును కావలయుననెడి నిర్బంధము లేదు.

౪౨ వర్తమాన నిర్దేశము సత్వముతలకెత్తి భయమును చెందునపుడు అనుసంధించుకొరకు.

౪౩ ఉపాయాన్తరఙ్గళిల్ నెఞ్జుశెల్లామైక్కుమ్, కాలక్షేపత్తుక్కుమ్, ఇనిమై యాలే విడువొణ్ణామై యాలుమ్ నడక్కుమ్.

౪౪ పేత్తుక్కుప్పలకాల్ వేణుమెన్ను నినైక్కిల్ ఉపాయమ్ నఴువుమ్.

౪౫ ఉత్తరవాక్యత్తాలే ప్రాప్యంశొల్లుకిఱతు.

౪౬ ప్రాప్యాన్తరత్తుక్కన్నై.

౪౭ ఉపాయాన్తరఙ్గళైవిట్టు చరమోపాయత్తైపత్తినాప్పోలే, ఉపేయాన్తరమాన ఐశ్వర్యకైవల్యఙ్గళైవిట్టు ఎల్లైయానప్రాప్యత్తై అర్థిక్కిఱతు.

౪౮ ఇవన్ అర్థిక్కవేణుమో, సర్వజ్ఞన్ ఇవన్ నినైవఱియానో వెన్నిల్.

౪౯ ఇవన్ పాశురమ్ కేట్టవాఱే తిరువుళ్ళమ్ఉకక్కుమ్.

---

౪౩ ఉపాయాంతరేషు మనసోఽగమనార్థః - కాలక్షేపస్యాపి రస్యతయాత్యక్తుమశక్యత్వాచ్చానువర్తతే.

౪౪ ఫలాయబహుకాలాపేక్షేతి స్మరణే ఉపాయశ్చ్యుతో భవతి.

౪౫ ఉత్తరవాక్యేన ప్రాప్యముచ్యతే.

౪౬ ప్రాప్యాంతరాయనభవతీతి.

౪౭ ఉపాయాంతరాన్ త్యక్త్వా చరమోపాయస్యాశ్రయణవత్ ఉపేయాంతరైశ్వర్యకైవల్యే త్యక్త్వాసీమాభూతప్రాప్యమర్థ్యతే.

౪౮ అనేనార్థనీయంకింసర్వజ్ఞ ఏతదభిప్రాయం నజానాతికిమితిచేత్.

౪౯ ఏతద్వాక్యైశ్శ్రుతేమనః ప్రసన్నంభవతి.

---

౪౩ ఉపాయాంతరముల యందు మనస్సు నడవకుండుటకును కాలక్షేపమునకున్ను, భోగ్యతచే విడువ సలవిగానందు చేతనున్ను నడుచును.

౪౪ ఫలమునకనేకపర్యాయములు కావలయునని తలచెనేని ఉపాయము జారిపోవును.

౪౫ ఉత్తర వాక్యముచేత ప్రాప్యము చెప్ప బడుచున్నది.

౪౬ ప్రాప్యాంతరమునకు కాదనుట.

౪౭ ఉపాయాంతరములను విడిచి చరమోపాయమును పట్టినటుల ఉపేయాంతరములైన ఐశ్వర్య కైవల్యములను విడిచి చరమమైన ప్రాప్యమునర్థించునది.

౪౮ ఇతడర్థించ వలయునో, సర్వజ్ఞుడతడితని తలపు నెరుగడోయనిన.

౪౯ వీనిపలుకును వినగనే తిరువుళ్లము సంతోషించును.

(శ్రీమతే.)

౧ పెరియపిరాట్టియారోడే కూడియిరున్దుళ్ళవనుక్కు.

౨ అవళ్ ఉపాయమామిడత్తిల్ తాన్ పురుషకారమాయిరుక్కుమ్; అవళ్ ప్రాప్యనామిడత్తిల్ తాన్ ప్రాప్యైయుమాయ్, కైఙ్కర్యవర్ధకైయుమా యిరుక్కుమ్.

౩ ఇతిలే - తిరుమన్త్రత్తిల్ శొన్న ప్రాప్యత్తైవిశదమాక అనుసన్ధిక్కిఱతు.

౪ ఇళైయపెరుమాళైప్పోలే ఇరువరుమాన శేర్త్తియిలేఅడిమైశెయ్కైయు అడిమైతాన్ సిద్ధిప్పతుమ్ రసిప్పతుమ్ అచ్చేర్త్తియిలే. [తై.

(నారాయణాయ.)

---

౦ (శ్రీమతే.)

౧ మహాలక్ష్మ్యాసహస్థితాయ.

౨ అస్యోపాయత్వావస్థాయాంస్వయం పురుషకారభూతా; అస్యప్రాప్యత్వావస్థాయాంస్వయం ప్రాప్యభూతా కైంకర్యవర్ధికాచతిష్ఠతి.

౩ అస్మిన్ శ్రీమంత్రోక్తం విశదతయానుసంధీయతే.

౪ బాలస్వామివత్ ఉభయరూపమిధునే కైంకర్యకరణం ప్రాప్తం.

౫ కైంకర్యంసిద్ధ్యతి రస్యతి చైతన్మిధునే.

౬ (నారాయణాయ.)

---

౦ (శ్రీమతే.)

౧ పెరియపిరాట్టియారుతో కూడియున్నవాని కొరకు.

౨ అతడు ఉపాయమగుచోట తాను పురుషకారమై యుండును; అతడు ప్రాప్యమైనచోట తాను ప్రాప్యమై కైంకర్యవర్ధకయును అయి యుండును.

౩ ఇందు తిరుమంత్రమునందు చెప్పిన ప్రాప్యమును విశదముగా ననుసంధించునది.

౪ ఇళైయపెరుమాళ్లవలె ఉభయులైన చేర్త్తియందు దాస్యము చేయుట క్రమప్రాప్తము.

౫ ఈదాస్యమైతే సిద్ధించునదిన్ని రసించునదిన్ని ఆచే - యందే.

౬ (నారాయణాయ.)

౫౭ సర్వశేషియాయుళ్ళవనుక్కు.
౫౮ ఇతిలే తిరుమేనియైయుమ్ గుణఙ్గళైయుమ్ శొల్లుమ్.
౫౯ శేషిత్వత్తిలేనోక్కు.
౬౦ ప్రాప్తవిషయత్తిల్ కైఙ్కర్యమిఱే రసిప్పతు.
౬౧ ఇన్దచతుర్థి, కైఙ్కర్యత్తై ప్రకాశిప్పిక్కిఱతు.
౬౨ కైఙ్కర్యన్దాన్ నిత్యమ్.
౬౩ నిత్యమాక ప్రార్థిత్తే పెఱవేణుమ్.
౬౪ శేషిక్కు అతిశయత్తైవిళైక్కై శేషభూతనుక్కు స్వరూపలాభముమ్, ప్రా- [ప్యముమ్
౬౫ (నమః.)

---

౫౭ సర్వశేషిణే.
౫౮ అత్ర శ్రీవిగ్రహగుణాశ్చోచ్యన్తే.
౫౯ శేషిత్వే తాత్పర్యం.
౬౦ ప్రాప్తవిషయే కైంకర్యంఖలురస్యతే.
౬౧ ఇయంచతుర్థీ కైంకర్యం ప్రకాశయతి.
౬౨ కైంకర్యంచనిత్యం.
౬౩ నిత్యంప్రార్థిత్వైవప్రాప్తుం యోగ్యం.
౬౪ శేషిణోతిశయస్యవర్ధనం శేషభూతస్యస్వరూపలాభఃప్రాప్యంచ.
౬౫ (నమః.)

---

౫౭ సర్వశేషియై యుండువాని కొరకు.
౫౮ ఇందుతిరుమేను నున్ను గుణములనున్ను చెప్పును.
౫౯ శేషిత్వము నందు చూపు.
౬౦ ప్రాప్త విషయమునందు కైంకర్యమేకదా రసించునది.
౬౧ ఈచతుర్థి కైంకర్యమును ప్రకాశింప చేసుచున్నది.
౬౨ కైంకర్యమైతే నిత్యము.
౬౩ నిత్యముగా ప్రార్థించే లభించ వలయును.
౬౪ శేషికతిశయమును పెంచుట శేషభూతునకు స్వరూపలాభమును ప్రా- [ప్యము.
౬౫ (నమః.)

౬౬ కైజ్కర్య త్తిల్ కళైయఱుక్కిఱతు.
౬౭ కళైయావతు - తనక్కెన్న ప్పణ్ణుమతు.
౬౮ ఇతిలే అవిద్యాదికళుమ్ కళ్ళైయుణ్ణుమ్,
౬౯ „ ఉనక్కేనామాళ్చ్చెయ్వోమ్ „ ౧ ఎన్నుమ్పడియే యాకవేణుమ్.
౭౦ సౌన్దర్యమ్ అన్తరాయమ్ ; కీళ్ఛ్చొన్న కైజ్కర్యముమ్ అప్పడియే.
౭౧ కైజ్కర్యప్రార్థనైపోలే ఇప్పదత్తిల్ ప్రార్థనైయుమ్ ఎన్ఱుముణ్డు.
౭౨ „ మరున్దేనజ్గళ్ పోకమకిళ్ఛ్చిక్కు „ ౨ ఎన్నానిన్ఱతిఱే.

పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడికళే శరణమ్.

---

౬౬ కైంకర్యవిరోధినివృత్త్యర్థే.
౭ విరోధినామ - స్వస్యైతిక్రియమాణత్వం.
౬౮ అత్రావిద్యాదయోవినివర్త్యంతే.
౯ తత్రైవవయందాస్యం కుర్మ ఇత్యుక్తప్రకారేణభవితవ్యం.
౭౦ సౌందర్యమంతరాయః - పూర్వోక్తకైంకర్యంచతథైవ.
౧ కైంకర్యప్రార్థనావదస్మిన్ పదే ప్రార్థనాచసదాస్తి.
౨ ఔషధమస్మద్భోగవర్గస్య.

శ్రీమన్ లోకగురవేనమః.

---

౬ కైంకర్యమునందు కలుపును కోయుచున్నది.
౭ కలుపగునది తనకని చేసునది.
౮ ఇందు అవిద్యాదులును తీసివేయబడును.
„ ఉనక్కేనామాళ్ చెయ్వోమ్ „ ౧ అనునట్లు కావలయును.
౭౦ సౌందర్యము అంతరాయము ' క్రిందచెప్పిన కైంకర్యమున్ను ఆప్రకార
౭౧ కైంకర్యప్రార్థనవలె యీపదమందు ప్రార్థనయునెల్లప్పుడుఉండును. [మే.
౨ „ మరుందేసంగళ్ పోకమకిళ్ చిక్కు „ ౨ అనుచున్నదికదా.

ఉలకాశరియర్ తిరువడికళేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

ద్వయప్రకరణము

సమాప్తము.

---

* తి - పా - నీకే మేముకైంకర్యమును చేతుము.
† తి - వా - మందే మాబోగ సుఖముకు.

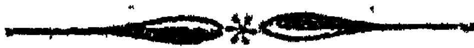
శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

ముముక్షుప్పడి చరమశ్లోక ప్రకరణమ్.

ప్రారంభమ్.

౧ కీళ్శిలఉపాయవిశేషఙ్గళై ఉపదేశిక్క, అవైదుశ్శకఙ్గళెన్ఱుమ్, స్వరూపవిరోధికళెన్ఱుమ్ నినైత్తుశ్శోకావిష్టనాన అర్జుననైక్కుఱిత్తు అవనుడైయశ్శోకనివృత్త్యర్థమాక ఇనిఇతుక్కుఅవ్వరుకిల్లైఎన్నలామ్పడియానచరమోపాయత్తైయరుళిచ్చెయ్కైయాలేచరమశ్లోకమెన్ఱుఇతుక్కుప్పేరాయిరుక్కిఱతు.

౨ ఇతిల్, పూర్వార్ధత్తాలే అధికారికృత్యత్తై అరుళిచ్చెయ్కిఱాన్; ఉత్తరార్ధత్తాలే ఉపాయకృత్యత్తై అరుళిచ్చెయ్కిఱాన్.

౩ అధికారిక్కు కృత్యమావతు ఉపాయపరిగ్రహమ్.

---

౧ పూర్వం కేషుచిదుపాయేషూక్తేషు తేదుశ్శకాః, స్వరూపవిరోధినఇతి జ్ఞాత్వాశోకావిష్టమర్జునం ప్రతితస్యశోకనివృత్త్యర్థమిత ఉత్కృష్టోనాస్తీతి చరమోపాయస్యకథనాత్ చరమశ్లోక ఇత్యస్యనామభవతి.

౨ అత్రపూర్వార్ధేనాధికారికృత్యమాహ; ఉత్తరార్ధేనోపాయకృత్యమా

౩ అధికారిణఃకృత్యంనామోపాయపరిగ్రహః. [హ

---

౧ క్రిందకొన్ని ఉపాయవిశేషముల నుపదేశించగా, అవిదుశ్శకములనియు స్వరూపవిరుద్ధములనియు తలచిశోకావిష్టుడైన అర్జునునిగురించిఅతని శోకనివృత్త్యర్థమై ఇకదీనిపైనలేదనునట్టి చరమోపాయమును కృపచేయుటచే చరమశ్లోకమని దీనికిపేరై యున్నది.

౨ ఇందు పూర్వార్థముచేత అధికారికృత్యమును కృపచేయుచున్నాడు, ఉత్తరార్థముచేత నుపాయకృత్యమును కృపచేయుచున్నాడు.

౩ అధికారికి కృత్యమగునది ఉపాయ పరిగ్రహము.

౪ అత్తై సాఙ్గమాక విధిక్కిఱార్.
౫ రాగప్రాప్తమాన ఉపాయన్దానే వైధమానాల్ కడుకపరిగ్రహిక్కైక్కు
౬ ఇతిల్ పూర్వార్ధమ్ ఆఱుపదమ్. [ఉడలాయిరుక్కుమితే.
౭ (సర్వధర్మాన్.)
౮ ఎల్లాధర్మఙ్గళైయుమ్.
౯ ధర్మమావతు = ఫలసాధనమాయిరుక్కుమతు.
౧౦ ఇఙ్గుచ్చొల్లుకిఱ ధర్మశబ్దమ్ దృష్టఫలసాధనఙ్గళై చ్చొల్లుకై యన్రిక్కే, మోక్షఫలసాధనఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు.
౧౧ అవై తాన్ శ్రుతిస్మృతి విహితఙ్గళాయ్ ప్పలవాయిరుక్కైయాలే బహువచనప్రయోగమ్ పణ్ణుకిఱతు.

తంసాంగంవిదధాతి.
రాగప్రాప్తఉపాయో వైధశ్చేత్ శీఘ్రపరిగ్రహాస్యోపయుక్తోభవతిఖ
అత్రపూర్వార్ధంషట్పదం. [లు.
౭ (సర్వధర్మాన్.)
౮ సర్వాన్ ధర్మాంశ్చ.
ధర్మోనామ = ఫలసాధనభూతః.
౧౦ అత్రోక్తోధర్మశబ్దో దృష్టఫలసాధనపరోనకింతు, మోక్షఫలసాధనానివ
౧౧ తేశ్రుతిస్మృతివిహితా బహువిధా ఇతిబహువచనం. [దతి.

---

౪ దాని నిసాంగముగా విధించుచున్నాడు.
రాగప్రాప్తమైన ఉపాయమే వైధమాయెనేని శీఘ్రముగా పరిగ్రహించుటకు ఉపయుక్తమై యుండునుకదా.
ఇందు పూర్వార్ధము ఆరుపదములు గలది.
(సర్వధర్మాన్.)
అన్ని ధర్మములను.
ధర్మమనగానది = ఫలసాధనమై యుండునది.
౧౦ ఇచ్చటధర్మశబ్దము దృష్టఫలసాధనములను చెప్పుటకాకుండా, మోక్షఫ సాధనములను చెప్పుచున్నది.
అవియైతే శ్రుతిస్మృతి విహితములై అనేకములై యుండుటచే బహువచనప్రయోగము చేయబడుచున్నది.

౧౨ అవై యావన; - కర్మ జ్ఞానభక్తి యోగజ్గళుమ్, అవతార రహస్యజ్ఞానమ్ పురుషోత్తమవిద్యై, దేశవాసమ్, తిరునామసజ్కీర్తనమ్, తిరువిళక్కెరిక్కై, తిరుమాలై యెడుక్కై తొడక్కమాన ఉపాయబుద్ధ్యా శెయ్యుమవైయుమ్.

౧౩ సర్వశబ్దత్తాలే - అవ్వోసాధనవిశేషజ్గళై అనుష్ఠిక్కుమిడత్తిల్ అవత్తుక్కు యోగ్యతాపాదకజ్గళాననిత్యకర్మజ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు.

౧౪ ఆక, శ్రుతి స్మృతిచోదితజ్గళాయ్, నిత్యనైమిత్తికాదిరూపజ్గళాన కర్మయోగాద్యుపాయజ్గళ్ ఎన్ఱపడి.

౧౫ ఇవత్తై ధర్మమ్ ఎన్గిఱతు భ్రమిత్తఅర్జునన్ కరుత్తాలే.

౧౬ (పరిత్యజ్య.)

---

౧౨ తేచ; - కర్మజ్ఞానభక్తి యోగాః, అవతారరహస్యజ్ఞానం, పురుషోత్తవిద్యా, దేశవాసః, శ్రీనామసంకీర్తనం, శ్రీదీపారోపణం, శ్రీమాలాకైకర్యమిత్యేతత్ప్రభృతీన్యుపాయ బుద్ధ్యా క్రియమాణానిసర్వాణి.

౧౩ సర్వశబ్దేన - తాదృశసాధనవిశేషానుష్ఠాన సమయే తేషాంయోగ్యతాదకానినిత్యకర్మాణ్యుచ్యంతే.

౧౪ ఏవం, శృతిస్మృతివిహిత, నిత్యనైమిత్తికాదిరూప కర్మయోగాద్యుపాయానీత్యర్థః.

౧౫ ఇమంధర్మమితి భ్రాంతార్జునతాత్పర్యేణాహ.

౧౬ (పరిత్యజ్య.)

---

౧౨ అవియగునవి; - కర్మ జ్ఞానభక్తి యోగములును, అవతారరహస్యజ్ఞానము, పురుషోత్తమవిద్యయు, దేశవాసము, తిరునామసంకీర్తనము, తిరువిళక్కును ప్రజ్వలింపచేయుట, తిరుమాలికలనెత్తుటయు మొదలైనఉపాయబుద్ధ్యా చేయువానినిన్ని.

౧౩ సర్వశబ్దముచే - ఆయాసాధనముల ననుష్ఠించునపుడు వానిటికి యోగ్యతా పాదకములైన నిత్యకర్మములను చెప్పునది.

౧౪ ఇట్లు, శృతి స్మృతి చోదితములై, నిత్యనైమిత్తికాది రూపములైన కర్మయోగాద్యుపాయము లనునట్లు.

౧౫ వీనిని ధర్మమనునది భ్రమించిన అర్జునుని తాత్పర్యముచే.

౧౬ (పరిత్యజ్య.)

౧౭ త్యాగమావతు – ఉక్తోపాయఙ్గళై అనుసన్ధిత్తు, శుక్తికైయిలే రజతబుద్ధి పణ్ణువార్గై ప్పోలేయుమ్, విపరీతదిశాగమనమ్ పణ్ణువార్గై ప్పోలేయుమ్, అనుపాయఙ్గళిలే ఉపాయబుద్ధిపణ్ణినోమ్ ఎన్గిఅ బుద్ధివిశేషత్తోడేత్యజిక్కై.

౧౮ (పరి) ఎన్గిఅ ఉపసర్గత్తాలే పాతకాదికళై విడుమాప్పోలే, రుచివాసనైకళోడుమ్, లజ్జైయోడుమ్ కూడమఱువలిడాతపడివిడవేణుమ్ ఎన్గిఅతు.

౧౯ ల్యప్పాలే, "స్నాత్వాభుఞ్జీత" ఎన్నుమాప్పోలే, ఉపాయాన్తరఙ్గళైవిట్టేపత్తవేణుమ్ ఎన్గిఅతు.

౨౦ "చచాలచాపఞ్చముమోచవీరః" ఎన్గిఅపడియే, ఇవై అనుపాయఙ్గళానమాత్రమన్ఱిక్కే కాల్ కట్టుఎన్గిఅతు.

---

౧౭ త్యాగోనామ – ఉక్తోపాయాననుసంధాయ, శుక్తౌరజతబుద్ధికర్తారఇవ, విపరీతదిశాగమనకర్తారఇవ, చైతేష్వనుపాయేషూపాయ బుద్ధింకృతవానస్మీతిబుద్ధివిశేషేణత్యాగః.

౧౮ (పరీ) త్యుపసర్గేణపాతకాదిత్యాగవత్, రుచివాసనాభ్యాం, లజ్జయాసహ అపునరన్వయంత్యాగః కర్తవ్యఇత్యుచ్యతే.

౧౯ ల్యపా, "స్నాత్వాభుంజీతేతివత్" ఉపాయాంతరాణిత్యక్త్వా వాశ్రయణంకర్తవ్యమిత్యుచ్యతే.

౨౦ "చచాలచాపంచముమోచవీరః" ఇత్యుక్తప్రకారేణానుపాయమాత్రమేవనభవతి కింతుపాదబంధనమిత్యుచ్యతే.

---

౧౭ త్యాగమగునది – ఉక్తోపాయములననుసంధించి, శుక్తికయందు రజతబుద్ధిచేయువారివలెనును, విపరీతదిశాగమనము చేసువారివలెనును, అనుపాయములందు ఉపాయబుద్ధిచేసితిమనెడి బుద్ధివిశేషముతో త్యజించుట.

౧౮ (పరి) అనెడి ఉపసర్గచే పాతకాదులను విడుచునటుల, రుచివాసనలతోను లజ్జతోనుంగూడ మరల నన్వయించనటుల విడువవలయు ననబడుచున్నది.

౧౯ ల్యప్పుచే, "స్నాత్వాభుంజీత" అనునటుల ఉపాయాంతరములను విడిచేపట్టవలయు ననబడుచున్నది.

౨౦ "చచాలచాపంచముమోచవీరః" అనినట్లు ఇవి యనుపాయములైన మాత్రమేగాక కాలుకట్టనబడుచున్నది.

౨౧ చక్రవర్త్తియైప్పోలే ఇఴైక్కైక్కు ఉఱుప్పు.

౨౨ సర్వధర్మఙ్గళైయుమ్ విట్టెన్ఱు శొల్లుకైయాలే శిలర్ అధర్మఙ్గళ్ పుకుదు-ఎన్నార్కళ్.

౨౩ అతుకూడాతు, అధర్మఙ్గళైచ్చెయ్యెన్ఱు శొల్లామైయాలే.

౨౪ తన్నడైయే శొల్లిత్తాకాతోవెన్నిల్.

౨౫ ఆకాతు, ధర్మశబ్దమ్ అధర్మనివృత్తియైక్కాట్టామైయాలే.

౨౬ కాట్టినాలుమ్, అత్తైయొఴిన్దవత్తైచ్చొల్లిత్తామిత్తనై.

౨౭ తన్నైయుమ్, ఈశ్వరనైయుమ్, ఫలత్తైయుమ్ పార్త్తాల్ అన్నై పుగురవయిల్లై.

౨౮ (మామ్.)

---

౨౧ చక్రవర్తివచ్చ్యేత్యుపయుక్తః.

౨౨ సర్వధర్మాన్ త్యక్త్వేత్యుక్తత్వాత్కేచిదధర్మాణామవకాశ ఇత్యాహుః.

౨౩ సనభవేత్, అధర్మాన్ కుర్విత్యనుక్తత్వాత్.

౨౪ స్వతఏవప్రాప్తోనభవతికిమితిచేత్.

౨౫ నభవతి, ధర్మశబ్దస్యాధర్మనివృత్తిప్రకాశకత్వాభావాత్.

౨౬ ప్రదర్శయత్యపి, తద్వ్యతిరిక్తంవదతి.

౨౭ స్వం, ఈశ్వరం, ఫలంచపశ్యతిచేత్ తత్రప్రవేశమార్గోనాస్తి.

౨౮ (మామ్.)

---

౨౧ చక్రవర్తి వలెనే పోగొట్టుకొనుటకు అనుకూలము.

౨౨ సర్వధర్మములను విడిచి అనిచెప్పుటచే కొందరు అధర్మములు ప్రవేశించుననిరి.

౨౩ అదికూడదు, అధర్మములను జెయ్యిఅని చెప్పనందుచే.

౨౪ స్వయముగానె చెప్పబడును కాదోయనిన.

౨౫ కాదు, ధర్మశబ్దము అధర్మనివృత్తిని చూపనందుచే.

౨౬ చూపినను, వానినితప్ప ఇతరములను చెప్పునది అవునయింతె.

౨౭ తననున్ను, ఈశ్వరునిన్ని, ఫలమునున్ను చూచెనేనిఅవిప్రవేశించత్రోవలేదు.

౨౮ (మామ్.)

సర్వరక్షకనాయ్, ఉనక్కు శైక్కియాళాయ్, ఉన్నై పుపార్తు, ఉన్ దోష త్తైభోగ్యమాకక్కొణ్డు, ఉనక్కుప్పాకలాయ్, నీర్ శుడుమాప్పోలే శేర్ప్పారే పిరిక్కుమ్ పోతుమ్ విడమాట్టాతే రక్షిక్కిఱవన్నై. [అతు.

ఇత్తాల్ – పరవ్యూహఙ్గళైయుమ్, దేవతాన్తర్యామిత్వత్తైయుమ్ తవిర్కి ధర్మసంస్థాపనమ్ పణ్ణప్పిఱన్దవన్ తానే సర్వధర్మఙ్గళైయుమ్ విట్టు ఎన్నై ప్పత్తు ఎన్నైయాలే, సాక్షాద్ధర్మమ్ తానేయెన్గిఱతు.

ఇత్తాల్ – విట్ట సాధనఙ్గళిల్ ఏత్తమ్ శొల్లుకిఱతు.

అతావతు సిద్ధమాయ్, పరమచేతనమాయ్, సర్వశక్తియాయ్ నిరపాయ మాయ్, ప్రాప్తమాయ్, సహాయాన్తర నిరపేక్షమాయిరుక్కై.

సర్వరక్షకం, తనహస్తవశం, త్వదిచ్ఛాం ప్రష్ట్వా త్వద్దోషం భోగ్యత్వేన, స్వీకృత్య * తద్రూపయుక్తగుణయుక్తాయాం ఉష్ణజలవత్ ఘటయంత్యా మేవ విఘటయంత్యామపిత్యక్తు మశక్తం రక్షితం మాం.

అనేన – పరవ్యూహౌ, దేవతాంతర్యామిత్వంచ వ్యావర్త్యంతే.

ధర్మసంస్థాపనం కర్తు మవతీర్ణేనైవ సర్వధర్మాన్ త్యక్త్వా మామాశ్రయేత్యు క్తత్వాత్ సాక్షాద్ధర్మః స్వయమేవేత్యుచ్యతే.

అనేన – త్యక్తసాధనేభ్య ఆధిక్యముచ్యతే.

తచ్చసిద్ధ, పరమచేతన, సర్వశక్తి నిరపాయ ప్రాప్త, సహాయాంతర నిరపేక్షత్వం.

సర్వరక్షకుడవై నీకు చేతిమనిషినై, నీ సమ్మతి నిచూచి, నీ దోషమును భోగ్యముగాగొని, నీకు ఆశ్రయమై నీరు కాలునటుల చేర్చువారే యడబాపునపుడును విడువక రక్షించు నన్ను.

ఇందుచే – పరవ్యూహవిభవములను, దేవతాంతర్యామిత్వమును వ్యావర్తించబడుచున్నది.

ధర్మసంస్థాపనము చేయ నుదయించిన తానె సర్వధర్మములను విడిచి నన్ను బట్టుమనుటచె సాక్షాత్ ధర్మము తానే యనబడును.

ఇందుచేత – విడిచిన సాధనములకంటెను అతిశయము చెప్పబడుచున్నది.

అదియగునది, సిద్ధమై పరమచేతనమై సర్వశక్తియై నిరపాయమై ప్రాప్తమై సహాయాంతర నిరపేక్షమై ఉండుట.

---

* త్వదాశ్రయం ఇతీశ్వరవిశేషణతయాపాఠాంతరం.

౩౪ మత్త ఉపాయఙ్గళ్ సాధ్యఙ్గళాకైయాలే, స్వరూపసిద్ధియిల్ చేతననై అపేక్షిత్తిరుక్కుమ్ ; అచేతనఙ్గళుమాయ్ అశక్తఙ్గళుమాయిరుక్కైయాలే కార్యసిద్ధియిల్ ఈశ్వరనై యపేక్షిత్తిరుక్కుమ్ ; ఇన్ద ఉపాయమ్ అవత్తుక్కు ఎతిరట్టాయిరుక్కైయాలే ఇతరనిరపేక్షమాయిరుక్కుమ్.

౩౫ ఇతిలే వాత్సల్య స్వామిత్వ సౌశీల్య సౌలభ్యఙ్గళాకిఱ గుణవిశేషఙ్గళ్ నేరాక ప్రకాశిక్కిఱతు.

౩౬ కైయుమ్ ఉఴవుకోలుమ్, * పిడిత్త శిఱువాయ్క్కయిఱుమ్, సేనాధూళిధూసరితమాన తిరుక్కుఴలుమ్, తేరుక్కుక్కీఴే నాత్తిన తిరువడికళుమాయ్ నిఱ్కిఱ సారథ్యవేషత్తై, (మామ్) ఎన్ఱు కాట్టుకిఱాన్.

౩౭ (ఏకమ్.)

---

౩౪ ఇతరఉపాయాః సాధ్యత్వాత్, త్స్వరూపసిద్ధౌ చేతనమపేక్షంతే ; అచేతనత్వే నాశక్తత్వేన కార్యసిద్ధావీశ్వరమపేక్షంతే; అయముపాయ స్తత్ప్రత్యనీకతయేతరనిరపేక్షః. [కాశంతే.

౩౫ అత్ర వాత్సల్యస్వామిత్వ సౌశీల్యసౌలభ్య రూపగుణవిశేషాః సాక్షాత్ప్ర

౩౬ హస్తగతకశాదండః * ధృతప్రగ్రహరజ్జుః సేనాధూళిధూసరిత కేశపాశః రథస్యాధఃప్రదేశే స్థాపితపాదః ఏవం స్థితసారథ్యవేషం (మామి) తి ప్రదర్శయతి.

౩౭ (ఏకం.)

---

౩౪ ఇతరోపాయములు సాధ్యములగుటచే, స్వరూపసిద్ధియందు చేతనుని పేక్షించియుండును ; అచేతనములును అశక్తములును అయి ఉండుటచే కార్యసిద్ధియందు ఈశ్వరుని అపేక్షించియుండును ; యీ ఉపాయము వాటికి ఎదురుతట్టైయుండుటచె ఇతరనిరపేక్షమై యుండును.

౩౫ ఇందు వాత్సల్యము స్వామిత్వ సౌశీల్య సౌలభ్యమనెడి గుణవిశేషములు నేరుగా ప్రకాసించును.

౩౬ హస్తమును కొరడాకోలయును, * పట్టిన చిన్న నోటిపగ్గమున్ను, సేనాధూళిధూసరితమైన శ్రీశిరోజములును, తేరుకు క్రింద వేలుచున్న తిరువడిఘళ్లును అయినిలిచిన సారథ్యవేషమును, (మామ్) అనిచూపుచున్నాడు.

౩౭ (ఏకమ్.)

---

* చిన్నకళ్లెపుతాడు.

౫ ఇన్దప్రకశబ్దమ్ స్థానప్రమాణత్తాలే అవధారణార్థత్తై క్కాట్టుకిఱతు.
"మామేవయేప్రపద్యన్తే", "తమేవచాద్యమ్", "త్వమేవోపాయభూతోమేభవ", "ఆఱెనక్కునిన్ పాతమే శరణాకత్తన్దొళిన్దాయ్", ౧ ఎన్నుమ్ శొల్లుకి అపడియే.
ఇత్తాల్ - (వ్రజ) ఎన్గిఱస్వీకారత్తిల్ ఉపాయభావత్తై తవిర్క్కిఱతు.
౧ స్వీకారన్దానుమ్ అవనాలేవన్దతు.
౨ సృష్ట్యవతారాదిముఖత్తాలే పణ్ణినకృషిఫలమ్.
౩ "అతువుమవనతిన్నరుళే." ౨

౫ అయమేకశబ్దః స్థానప్రమాణేనావధారణార్థం ప్రదర్శయతి.
"మామేవయేప్రపద్యంతే", "త్వమేవచాద్యం", "త్వమేవోపాయభూతోమేభవ", "త్వచ్చరణావేవోపాయతయా" దత్తవానసి. ౧
అనేన - (వ్రజే) తిస్వీకారఉపాయభావో నివర్త్యతే.
౧ స్వీకారశ్చతేనైవాగతః.
- సృష్ట్యవతారాదిముఖేన కృతకృషిఫలం.
" "సచసమీచీనతత్కృపయైవ సచతద్భోగ్యభూతకృపయైవ." ౨

ఈప్రకశబ్దము స్థానప్రమాణముచేత అవధారణార్థము చూపును.
"మామేవయేప్రపద్యన్తే", "తమేవచాద్యమ్", "త్వమేవోపాయభూతోమేభవ", "ఆఱెనక్కునిన్ పాతమే శరణాకత్తన్దొళిన్దాయ్", ౧ అనియును చెప్పినప్రకారము.
౦ ఇందుచె - (వ్రజ) అనెడి స్వీకారమునందలి ఉపాయభావమును వ్యావర్తింపచేయబడుచున్నది.
౧ స్వీకారమును వానిచేతనెప్రాప్తమైనది.
౨ సృష్ట్యవతారాది ముఖముచే చేసిన కృషిఫలము.
౪౩ "అతువుమవనతిన్నరుళె," ౨

వా - ౧॥ ఉపాయమును నాకు యిచ్చునపుడు నీపాదములనే ఉపాయముగా నిచ్చివిడిచినావు.
౨॥ అదియును వానిభోగ్యమైనకృపె.

౪౪ ఇత్తైయొழியవుమ్ తానేకార్యమ్ శెయ్యుమ్ ఎన్ఱు నినైక్కక్కడవన్.

౪౫ అల్లాతపోతు ఉపాయ నైరపేక్ష్యమ్ జీవియాతు.

౪౬ ఇతు సర్వముక్తి ప్రసఙ్గ పరిహారార్థమ్, బుద్ధిసమాధానార్థమ్, చైతన్యకార్యమ్, రాగ ప్రాప్తమ్, స్వరూపనిష్ఠమ్, అప్రతిషేధద్యోతకమ్.

౪౭ కీழ் - తానుమ్ పిఱరుమాన నిలైయై క్కలైత్తాన్, ఇఙ్గుత్తానుమ్ ఇవను మాన నిలైయైక్కలైక్కిఱాన్.

౪౮ అవనై ఇవన్ పత్తుమ్పత్తు అహఙ్కారగర్భమ్, అవద్యకరమ్.

౪౯ అవనుడైయ స్వీకారమే రక్షకమ్.

౫౦ మత్తై ఉపాయఙ్గళుక్కు, నివృత్తిదోషమ్, ఇతుక్కు ప్రవృత్తిదోషమ్.

---

౪౪ ఏతం వినాపిస్వయమేవ కార్యంకరోతీతిమంతవ్యం.

౪౫ అన్యథోపాయ నైరపేక్ష్యంనజీవతి.

౪౬ అయంసర్వముక్తి ప్రసంగ పరిహారార్థః, బుద్ధిసమాధానార్థః, చైతన్యకార్యంరాగప్రాప్తః, స్వరూపనిష్ఠః, అప్రతిషేధద్యోతకః.

౪౭ పూర్వంస్వయమితరేచేతి స్థితింనివారితవాన్, అత్రస్వయమయంచేతి స్థితింనివారయతి.

౪౮ తమయమాశ్రయతీతి స్వీకారోహంకారగర్భోవద్యకరః.

౪౯ తస్యస్వీకారఏవరక్షకః.

౫౦ ఇతరోపాయానాం నివృత్తిర్దోషః అస్యప్రవృత్తిర్దోషః.

---

౪౪ ఇదిలేకయును తానేకార్యము చేయునని తలవగలడు.

౪౫ లేనపుడు ఉపాయ నైరపేక్ష్యము జీవించదు.

౪౬ ఇది సర్వముక్తి ప్రసంగ పరిహారార్థము, బుద్ధిసమాధానార్థము, చైతన్యకార్యము రాగప్రాప్తము, స్వరూపనిష్టము, అప్రతిషేధద్యోతకము.

౪౭ క్రింద తానును పరులును అయినవునికిని పోగొట్టెను, ఇచట తానును ఇతడును అయి వడనికిని పోగొట్టుచున్నాడు.

౪౮ వానిని ఏడు పట్టెడువట్టు అహంకారగర్భము, అవద్యకరము.

౪౯ వానియొక్క స్వీకారము రక్షకము.

౫౦ తక్కిన ఉపాయములకు నివృత్తిదోషము, దీనికి ప్రవృత్తిదోషము.

౧ "శిత్తవేణ్డా" ౧
౨ నివృత్తికీఱ్ఱ్శొల్లిత్తు.
౩ ఉపకార స్మృతియుమ్ చైతన్యత్తాలేవన్దతు; ఉపాయత్తిల్ అన్తర్భవియాతు.
౪ (శరణమ్.)
౫ ఉపాయమాక.
౬ ఇన్ద శరణశబ్దమ్, రక్షితావై యుమ్ గృహత్తైయుమ్ ఉపాయత్తైయుమ్ కాట్టక్కడవతేయాకిలుమ్, ఇవ్విడత్తిల్ ఉపాయత్తైయేకాట్టుకిఱతు; కీళోడే శేరవేణ్డుకైయాలే.
౭ (వ్రజ.)
౮ బుద్ధిపణ్ణు.

---

౧ "నవ్యాప్రియతాం" ౧
౨ నివృత్తిః ప్రాగుక్తా.
౩ ఉపకార స్మృతిశ్చైతన్యేనాగతా; ఉపాయేనాంతర్భవతి.
౪ (శరణం.)
౫ ఉపాయత్వేన.
అయం శరణశబ్దో, రక్షితారం గృహముపాయంచ ప్రదర్శయతి, తథాప్యత్రోపాయమేవ ప్రదర్శయతి; పూర్వేణాన్వయ సాపేక్షత్వాత్.
౭ (వ్రజ.)
౮ బుద్ధింకురు.

---

౧ "శిత్తవేణ్డా" ౧
౨ నివృత్తి క్రిందచెప్పబడె.
౩ ఉపకార స్మృతియును చైతన్యము చనాగతమైనది; ఉపాయమునందంతర్భవించదు.
(శరణమ్.)
ఉపాయముగా.
యీశరణశబ్దము రక్షితను గృహమును ఉపాయమును చూపునదైనను ఇచట ఉపాయమునేచూపును; క్రిందితో చేరవలసియుండుటచే.
౭ (వ్రజ.)
౮ బుద్ధిచేయు.

---

౧ తి-వా-౯-౨-౭-చదర నక్కరలేదు.

౫౯ గత్యర్థమావతుబుద్ధ్యర్థమాయ్ అధ్యవసియెన్ఱపడి.

౬౦ వాచికకాయికజ్గళుమ్ ఇతుక్కు అపేక్షితజ్గళా యిరుక్కచ్చెయ్‌తేయుమ్, జ్ఞానాన్మోక్షమాకైయాలే మానసమానఅనుష్ఠానత్తైచ్చొల్లుకిఱతు.

౬౧ ఆక, త్యాజ్యత్తైచ్చొల్లి, త్యాగప్రకారత్తైచ్చొల్లి, పత్తప్పడుమ్‌ఉపాయత్తైచ్చొల్లి, ఉపాయనైరపేక్ష్యమ్‌శొల్లి, ఉపాయత్వమ్‌శొల్లి, ఉపాయస్వీకారమ్‌శొల్లుకిఱతు.

౬౨ (అహమ్.)

౬౩ స్వకృత్యత్తైఅరుళిచ్చెయ్‌కిఱాన్.

---

౫౯ గత్యర్థాః బుద్ధ్యర్థా ఇతి అధ్యవసాయం కుర్వతి.

౬౦ వాచికకాయికయోరస్యాపేక్షాయామపి, జ్ఞానాన్మోక్ష ఇత్యుక్తత్వాన్మానసికానుష్ఠానముచ్యతే.

౬౧ ఏవం త్యాజ్యముక్త్వా, త్యాగప్రకారముక్త్వా, ఆశ్రయణీయముపాయముక్త్వా, ఉపాయనైరపేక్ష్యముక్త్వా, ఉపాయత్వముక్త్వా, ఉపాయస్వీకారఉచ్యతే.

౬౨ (అహమ్.)

౬౩ స్వకృత్యమాహ.

---

౫౯ గత్యర్థమానవది [illegible] బుద్ధ్యర్థమే అధ్యవసించనుట.

౬౦ వాచికకాయి[illegible]ములను [illegible]పేక్షితములై యున్నను, జ్ఞానాన్మోక్ష అనుటచే మానసమైన అనుష్ఠానము చెప్పబడుచున్నది.

౬౧ ఇట్లు త్యా[illegible]ను చెప్పి, త్యాగప్రకారమును చెప్పి, పట్టబడునట్టి ఉపాయమును చెప్పి, ఉపాయనైరపేక్ష్యమును చెప్పి, ఉ[illegible]యత్వమును చెప్పి, ఉపాయస్వీకారము చెప్పబడుచున్నది.

౬౨ (అహమ్.)

౬౩ స్వకృత్యమును కృప చేయుచున్నాడు.

సర్వజ్ఞనాయ్, సర్వశక్తియాయ్, ప్రాప్తనాననాన్.
ఇవన్ కీఴ్ నిన్ఱ నిలైయుమ్, మేల్ పోక్కడి అతికైకర్యమ్, అటిన్ద పడిరమ.
శేయ్‌తుత లైక్కట్టుకై క్కేకాంతమాన గుణవిశేషంగళైయుమ్ తన్ పే
రాకచ్చెయ్‌తుత లైక్కట్టుకై క్కేడాన బన్ధవిశేషత్తైయుమ్ కాట్టుకి న్ఱ.
తనక్కాకక్కొణ్డ సారథ్యవేషత్తై, అవనైయిట్టుప్పారాతే తన్నై ... ప్పా
ర్త్తు, అఞ్జినవచ్చమ్ తీర తానానతన్మైయై (అహమ్) ఎన్ఱు కాట్టుకిఱాన్.
కీళిల్ పారతన్త్ర్యముమ్ ఇన్ద స్వాతన్త్ర్యత్తినుడైయ ఎల్లైనిలమిఱే.
(త్వా.)
అజ్ఞనాయ్, అశక్తనాయ్, అప్రాప్తనాయ్, ఎన్నైయే ఉపాయమాకప్పత్తి
యిరుక్కిఱ ఉన్నై.

సర్వజ్ఞః, సర్వశక్తిః, ప్రాప్తభూతో౽హం.
అస్య పూర్వస్థితిః ... ప్రకాశ ... సమా
...తం ... ఏకాంతగుణవిశేషాన్ స్వఫల ... సంబంధవి
శేషం చ దర్శయతి.
స్వార్థం స్వీకృత సారథ్యవేషం, తని మిత్త ... భీతస్య
భయనివృత్త్యర్థం, స్వస్వభావ (మహామితి) దర్శయతి.
పూర్వ ... పారతంత్ర్యమ స్య స్వాతంత్ర్యస్య ...
(త్వా.)
అజ్ఞమశక్తమప్రాప్తం, మామేవోపాయ ... త్వాం.

సర్వజ్ఞుడవై, సర్వశక్తివై, ప్రాప్తుడవై ననేను.
క్రిందవున్న వునికిని, పైనబోవు క్రి(తో)వ నెరుగుటకును ... చేసి తలకట్టు
టకును ఏకాంతమైన గుణవిశేషములనున్ను తనఫలముగా చేసి తలకట్టుట
కు తగిన సంబంధవిశేషములనున్ను చూపుచున్నది.
తనకుగాకొనిన సారథ్యవేషమును, వానినుంచి చూడక, తనుంచి చూచి
జంకిన జంకుతీరతన స్వస్వభావమును (అహమ్) అనిచూపుచున్నాడు.
క్రిందిపారతంత్ర్యమును, యీస్వాతంత్ర్యము యొక్క సీమాభూమిగదా.
(త్వా.)
అజ్ఞుడవై, అశక్తుడవై, నన్నునే ఉపాయముగా పట్టియున్న నిన్ను

౭౦ (సర్వపాపేభ్యః.)

౭౧ మత్ప్రాప్తిప్రతిబన్ధకఙ్గళ్ ఎన్ఱు యావై యావై శిలపాపఙ్గళై క్కణ్డిత్తుఅఞ్జాయ్ అవ్వోపాపఙ్గళ్ ఎల్లావత్తిల్ నిన్ఱుమ్.

౭౨ "పోయ్ న్నిన్ఱ ఞానముమ్ పొల్లా వొళ్లుక్కుమ్ అళుక్కుడమ్బుమ్" ౧ ఎ అపడియే, అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసమ్బన్ధఙ్గళై చ్చొల్లుకిఱతు.

౭౩ తృణచ్ఛేదకణ్డూయనాదికళై ప్పోలే ప్రకృతివాసనై యాలే అనువర్తిక్కప్పడువైయెన్న, లోకాపవాదభీతియాలుమ్, కరుణై యాలుమ్, కలక్కత్తాలుమ్ శెయ్యప్పడువైయెన్న, ఎల్లావత్తైయుమ్ నినైక్కిఱతు.

---

౭౦ (సర్వపాపేభ్యః.)

౭౧ మత్ప్రాప్తి ప్రతిబంధకానీతి, యానియానిపాపాని ప్రతిబిభేషి తేభ్యః పాపేభ్యః.

౭౨ "అసత్యేస్థితంజ్ఞానం, దుష్కర్మ, మలినదేహశ్చేత్యుక్త" ౧ ప్రకారేణావిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతిసంబంధాఉచ్యతే.

౭౩ తృణచ్ఛేదకండూయనాదివత్, ప్రకృతివాసనయానువర్తమానాని, లోకాపవాదభీత్యా కరుణయాకాలుష్యేణచ క్రియమాణానిసర్వాణి స్మర్యంతే.

---

౭౦ (సర్వపాపేభ్యః.)

౭౧ మత్ప్రాప్తి ప్రతిబంధ[illegible]లనియే యేపాపములను గురించి భయ[illegible]మున్నావో అ[illegible]పము లన్నిటివల్లనుంచి.

౭౨ [illegible]న్నిన్న జ్ఞానమ్ పొల్లా వొళ్లుక్కున్ అళుక్కుడంబుమ్" ౧ అని ప్రకారము అవి[illegible]కర్మ వాసన[illegible]చి ప్రకృతిసంబంధములను చెప్పునది.

౭౩ తృణచ్ఛేద[illegible] నాదులవ[illegible] ప్రకృతివాసనచే తననువర్త[illegible] యును లోకాపవాద భీతిచేతను [illegible] చేతను కాలుష్యముచేత[illegible] చేయ బడునవియును వీనినన్నిటిని తలచునది.

---

౧ తి. వా. ౧- అపత్యజ్ఞానమున్ను, చెడ్డనడత, మలినదేహము

౨౪ ఉన్మత్తప్రవృత్తిక్కు గ్రామప్రాప్తిపోలే త్యజిత్తఉపాయఙ్గళిలే ఇవై అ
న్వితఙ్గళ్ ఆమో వెన్ఱు నినైక్కవేణ్డా.
౨౫ కలఙ్గి ఉపాయబుద్ధ్యా పణ్ణుమ్ ప్రపత్తియుమ్ పాతకత్తోడొక్కుమ్.
౨౬ (మోక్షయిష్యామి.)
౨౭ ముక్తనామ్పడి పణ్ణక్కడవేన్.
౨౮ ణిచ్చాలేనానుమ్ వేణ్డా, నీయుమ్ వేణ్డా, అవై తన్నడైయే విట్టుప్పోమ్ కాణుమె
న్గిఱాన్.
౨౯ ఎన్నుడైయ నిగ్రహఫలమాయ్ వన్దవై నానిరఙ్గినాల్ కిడక్కుమోవెన్నై.
౩౦ అనాదికాలమ్ పాపఙ్గళైక్కణ్డు నీపట్టపాట్టై అవై తాన్ పడుమ్పడి పణ్ణక్కడవేన్.

---

౨౪ ఉన్మత్తప్రవృత్తేర్గ్రామప్రాప్తివత్ ఏతేభ్యస్త్యాజ్యోపాయేష్వన్వితాభవంతి కి
మితినవిచారణీయం.
౨౫ కలుషితేనోపాయబుద్ధ్యా క్రియమాణా ప్రపత్తిరపి పాతకసదృశా.
౨౬ (మో[illegible]ష్యామి)
౨౭ ముక్తో యథా [illegible] స్త[illegible] కుర్యాం.
౨౮ ణిచాత్వ [illegible]హమపి, నాపేక్షితః, తాని స్వయమేవాపాయగచ్ఛంతీత్యా
[హ.
౨౯ మమనిగ్రహఫలాన్యహ మనుగ్రహీతశ్చేత్తిష్ఠంతికిమిత్యర్థః.
౩౦ అనాదికాలంపాపానిదృష్ట్వా తత్కృతక్లేశయంతాన్యేవ యథాప్రాప్నువం
తితథాకుర్యాం.

---

౨౪ ఉన్మత్తప్రవృత్తికి గ్రామప్రాప్తివలె త్యజిం[illegible]యములయందు ఇ
వి అన్వితములగునోయని తలచనక లెదు.
౨౫ కలుషబడి ఉపాయబుద్ధిచేతచేసెడి ప్రపత్తియును [illegible]కముతో సమ
[ము.
౨౬ (మోక్షయిష్యామి.)
౨౭ ముక్తుడవగునట్లు చేయగలను.
౨౮ ణిచ్చుచేతను నేనును అక్కరలేక నీవును అక్కరలేక, అవితనంతట తాన
విడిచిపోవునుమీ అనుచున్నాడు.
౨౯ నానిగ్రహఫలమైవచ్చినవి నేనుదయచేసితినేని యుండునోయనుట.
౩౦ అనాదికాలము పాపములచూచి నీవుపడ్డపాటును అవి తాముపడునట్లు
చేసెదను.

౯౨ వేదపురుషన్ ఉపాయాన్తరఙ్గళై విధిత్తతు, కొణ్డిప్పశువుక్కు త్తడికట్టివిడు
వార్పోలే, అహఙ్కారమమకారఙ్గళాల్ వన్దకళిప్పత్తు స్వరూపజ్ఞానమ్
పిఱక్కైక్కాక.

౯౩ సన్న్యాసి మున్బుళ్ళవత్తై విడుమాప్పోలే ఇవ్వళవుపిఱన్దవన్ ఇవత్తైవిట్టాల్

౯౪ ఇవన్దాన్ ఇవై తన్నై నేరాకవిట్టిలన్. [కుత్తమేవారాతు

౯౫ కర్మమ్ కైఙ్కర్యత్తిలే పుకుమ్, జ్ఞానమ్ స్వరూపప్రకాశత్తిలే పుకుమ్ భక్తిప్రా
ప్యరుచియిలే పుకుమ్, ప్రపత్తి స్వరూపయాథాత్మ్యజ్ఞానత్తిలే పుకుమ్.

౯౬ ఒరుఫలత్తుక్కు అరియవళియైయుమ్, ఎళియవళియైయుమ్ ఉపదేశిక్కై
యాలే, ఇవై ఇరణ్డు మొళియ భగవత్ప్రసాదమే ఉపాయమాకక్కడవతు.

---

౯౨ వేదపురుష ఉపాయాంతరాణి విదధాతి, దుష్టపశో ర్యష్టింబద్ధ్వాగమ
తార, ఇవా హంకారమమకారాభ్యామాగతం గర్వంత్యక్త్వా జ్ఞానోత్
పత్త్యర్థం.

౯౩ సన్న్యాసీపూర్వంస్థితాన్ యథాత్యజతి తథైతావజ్జ్ఞానోత్పత్తి మానేతాన్

౯౪ అయమేతాన్ సాక్షాన్నత్యజతి. [త్యజతి చేద్దోషో నాయాతి

౯౫ కర్మ కైంకర్యేంతర్భవతి, జ్ఞానం స్వరూపప్రకాశేంతర్భవతి భక్తిః ప్రాప్యరు
చావంతర్భవతి, ప్రపత్తిః స్వరూపయాథాత్మ్య జ్ఞానేంతర్భవతి.

౯౬ ఏకస్యఫలస్య దుర్లభమార్గస్య, సులభమార్గస్యోపదిష్టత్వాదుభయం
వినాభగవత్ప్రసాదప్రాప్తి ఉపాయో భవతి.

---

౯౨ వేదపురుషుడు ఉపాయాంతరముల విధించినది, దొంగపశువుకు గుదికఱ్ఱ
కట్టివిడుచువారివలె, అహంకార మమకారములచే వచ్చినపొగరుపోయి
స్వరూపజ్ఞానము ఉదయించుకొరకు.

౯౩ సన్న్యాసి మునుపున్న వాటిని విడుచునటుల యింతవరకు ఉదయించినవాడు
వీనిని విడిచెనేని దోషమురాదు.

౯౪ ఇతఁడైతే వీనిని నేరుగా విడిచినవాడు కాడు.

౯౫ కర్మము కైంకర్యమునందు ప్రవేశించును, జ్ఞానము స్వరూప ప్రకాశ
మందు ప్రవేశించును, భక్తి ప్రాప్యరుచియందు ప్రవేశించును, ప్రపత్తి స్వ
రూపయాథాత్మ్యజ్ఞానమునందు ప్రవేశించును.

౯౬ ఒకఫలమునకు దుర్లభమార్గమును, సులభమార్గమును ఉపదేశించు
టచే, ఇవి రెండునుగాక భగవత్ప్రసాదము ఉపాయమై కాగలదు.

౯౭ పేత్తుక్కు వేణ్డువతు విలక్కామైయుమ్ ఇరప్పుమ్.

౯౮ చక్రవర్తి తిరుమకన్ పాపత్తోడే వరిలుమ్ అమైయుమెన్ఱాన్ ఇవన్ పుణ్యత్తై పొకట్టువర వేణుమెన్ఱాన్

౯౯ „ ఆస్తికనాయ్ ఇవ్వర్థత్తిల్ రుచివిశ్వాసఙ్గళుడైయనాయ్ ఉజ్జీవిత్తల్, నాస్తికనాయ్ నశిత్తలొழియ నడువిల్ నిలైయిల్లై „ ఎన్ఱు భట్టరుక్కు ఎమ్బారరుళిచ్చెయ్త వార్త్తై.

౧౦౦ వ్యవసాయమిల్లాతవనుక్కు ఇతిల్ అన్వయమ్, అమత్తిల్ భోజనమ్పోలే.

౧౦౧ „ విష్ణుచిత్తర్ కేట్టిరుప్పర్ „ ౧ ఎన్ఱపడియే అధికారికళ్ నియతర్.

---

౯౭ ఫలసిద్ధేరపేక్షితమప్రతిషేధో యాచ్ఞా చ.

౯౮ చక్రవర్తి శ్రీకుమారః పాపేనాగమనే ప్యలమిత్యుక్తవాన్, అయం పుణ్యమపి విహాయాగంతవ్యమిత్యుక్తవాన్.

౯౯ „ అస్తికోఽస్మిన్నర్థే రుచివిశ్వాసవాంశ్చేదుజ్జీవనం, నాస్తికశ్చేన్నాశ ఏవ మధ్యమస్థితిర్నాస్తీతి „ భట్టారకం ప్రతి గోవిందార్యైరుక్తా వార్తా.

౧౦౦ వ్యవసాయరహితస్యాత్రాన్వయో ఽజీర్ణే భోజనవత్.

౧౦౧ „ విష్ణుచిత్తః వ్యస్థిత „ ౧ ఇత్యుక్తప్రకారేణాధికారిణో నియతాః.

---

౯౭ ఫలమునకు కావలసినది యడ్డగించకుండుటయు యాచనయు.

౯౮ చక్రవర్తి తిరుమగను పాపముతో వచ్చినను చాలుననెను, ఇతడు పుణ్యమును పడవేసి రావలయుననెను.

౯౯ „ ఆస్తికుడై యీయర్థమునందు రుచివిశ్వాసములు కలవాడై ఉజ్జీవించుటయు, నాస్తికుడై నశించుటయు తప్ప మధ్యమస్థితి „ లేదని భట్టరకు ఎంబారు కృపచేసిన వార్త.

౧౦౦ వ్యవసాయము లేనివానికి ఇందన్వయము, ఆమమునందు భోజనమువలె.

౧౦౧ „ విష్ణుచిత్తర్ కేట్టిరుప్పర్ „ ౧ అని చెప్పిన ప్రకారమధికారులు నియతులు.

---

౧ ॥ నా - తి - ౧౧ - ౧౧ - విష్ణుచిత్తులు వినియుండురు.

౧౦౨ „ వార్త్తైయఱిపవర్ „ ౧ ఎన్గిఱపాట్టుమ్, „ అత్తనాకి „ ౨ ఎన్గిఱపాట్టుమ్ ఇతుక్కు అర్థమాకవనుసన్ధేయమ్.

౧౦౨ వార్త్తావిదః „ ౧ ఇతి, „ పితాభూత్వా „ ౨ ఇతి గాధార్థోస్యార్థత్వేనాను సంధేయః.

౧౦౨ „ వార్త్తయఱిపవర్ „ ౧ అనెడు పాశురమును „ అత్తనాకి „ ౨ అనెడుపాశురమును దీనికి అర్థముగా అనుసంధేయము.

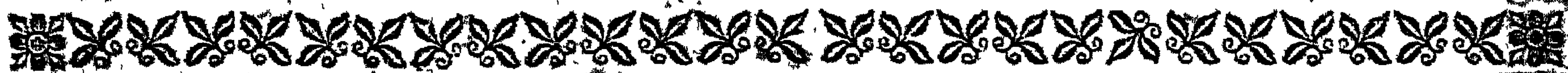
౧ ॥ తి - వా - ౬ - ౫ - ౧౦ - చరమశ్లోక వార్తై యఱిగిఱవారు.
౨ ॥ తి - చ - వి - ౧౧౫ - తండ్రియై.

ఉలకాశారియర్ తిరువడికళేశరణమ్

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్

చరమశ్లోక ప్రకరణము

ముగిసెను.

కోటమురుపల్లి,

శ్రీ రామానుజముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపఁబడియె.